

10

DPI ONLINE
ROUNDTABLE MEETING
DPI ONLINE YUVARLAK
MASA TOPLANTISI

Norwegian Ministry
of Foreign Affairs

Rialtas na hÉireann
Government of Ireland

This project is co-funded by the European Union, Norwegian MFA, and Government Of Ireland.
Bu proje Avrupa Birliği, Norveç MFA ve İrlanda Yardımları ile ortaklaşa finanse edilmektedir.

The Role of Women in Conflict Resolution

Çatışma Çözümünde Kadınların Rolü

15 JULY 2020 / 15 TEMMUZ 2020

Published by Yayınlayan

Democratic Progress Institute Demokratik Gelişim Enstitüsü

11 Guilford Street

London WC1N 1DH

www.democraticprogress.org

info@democraticprogress.org

+ 44 (0) 20 7405 3835

Design, typesetting and cover design copyright © Medya Production Center

© DPI – Democratic Progress Institute Demokratik Gelişim Enstitüsü

DPI – Democratic Progress Institute is a charity
registered in England and Wales.

Registered Charity No. 1037236. Registered Company No. 2922108

This publication is copyright, but may be reproduced by any method
without fee or prior permission for teaching purposes, but not for resale.
For copying in any other circumstances, prior written permission must be
obtained from the publisher, and a fee may be payable.

DPI – Demokratik Gelişim Enstitüsü İngiltere ve Galler’de kayıtlı bir vakıftır.
Vakıf kayıt No. 1037236. Kayıtlı Şirket No. 2922108

Bu yayının telif hakları saklıdır, eğitim amacıyla telif ödenmeksizin yada
önceden izin alınmaksızın çoğaltılabilir ancak yeniden satılamaz.
Bu durumun dışındaki her tür kopyalama için yayıncıdan yazılı izin alınması
gerekmektedir. Bu durumda yayıncılara bir ücret ödenmesi gerekebilir.

Table of Contents

Foreword	4
Introduction	10
Exploring Women's Involvement and Contribution to the Colombian Peace Process	14
Reasons for Women in Colombia to Get and Work Together on a Varied Agenda	14
Lessons Learnt From the Participation of Women in the Colombian Peace Process	16
How Women Overcome Challenging Times to Foster Dialogue Across Societal Divides	20
Women's Roles in Grassroots Peace Efforts	20
Women's Role in National Level Efforts (Mediation and Decision-Making)	24
Panel Discussion	28
Women in Peacebuilding: Tangible Actions and Hope	28
Women in Conflict Resolution in Times of COVID-19	30
How to Avoid Window-Display, and Ensure Women's Effective Participation in Decision-Making	32
Discussion	36
Conclusion	54
Participant List	58
DPI Aims And Objectives	66
Board Members	70
Council of Experts	76

İçindekiler

Önsöz	5
Giriş	11
Kolombiya Barış Sürecinde Kadınların Katılımı ve Katkıları	15
Kolombiya'daki Kadınların Çeşitli Gündemler Üzerine Bir Araya Gelme ve Birlikte Çalışma Nedenleri	15
Kadınların Kolombiya Barış Sürecine Katılımından Çıkarılan Dersler	17
Kadınlar Zor Zamanlarda Nasıl Toplumsal Ayrımları Aşarak Diyaloğu Geliştirdiler?	21
Tabandan Gelen Barış Çabalarında Kadınların Rolü	21
Kadınların Ulusal Düzeydeki Çalışmalarda Rolü (Arbuluculuk ve Karar Verme)	25
Tartışma Oturumu	29
Barış İnşasında Kadınlar: Somut Eylemler ve Umut	29
COVID-19 Döneminde Kadınların Çatışma Çözümünde Rolü	31
Kadınların Karar Verme Süreçlerine Göstermelik Değil Gerçekten Katılması Nasıl Sağlanır?	33
Tartışma	37
Sonuç	55
Katılımcı Listesi	59
Demokratik Gelişim Enstitüsü'nün Amaçları ve Hedefleri	67
Yönetim Kurulu Üyeleri	70
Uzmanlar Kurulu Üyeleri	76

Foreword

On 15th July 2016, a diverse group of women met in Ankara for Democratic Progress Institute's (DPI) roundtable meeting exploring women's participation in peace and resolution processes. Despite the extraordinary circumstances of that time, participants were unanimous in their desire to continue with the meeting, which proceeded as planned. Speaking at the time, the women participants said "The best answer to the coup attempt is to continue to discuss peace."

Four years on from that day, on 15th July 2020, DPI once again brought together a diverse group of women from across Turkey's many constituencies and bridging political divides to participate in a planned online roundtable meeting discussing the role of women in conflict resolution. Participants included elected representatives and members of political parties, heads and representatives of human rights organisations and think tanks, lawyers, businesswomen, media professionals and academics. The group included those who have not been to a DPI Roundtable before, thus broadening the bases for dialogue on conflict resolution, as well as attendees from past events to ensure the continuity of knowledge building as well as trust building.

This roundtable was part of DPI's conflict resolution series focused on women's role in sustaining dialogue and maintaining efforts to build peace, even in the most challenging times. Based on the outcomes of the previous DPI activities focused on women's participation in conflict resolution, peacebuilding and democratisation processes and taking previous participant's feedback into consideration, this roundtable was designed to offer participants the opportunity to listen and engage with female actors who have first-hand experiences of contributing to conflict resolution processes.

The overall aim of the roundtable was to provide a much-needed space for a diverse group of Turkish women to engage with and reflect upon

Önsöz

15 Temmuz 2016'da, Demokratik Gelişim Enstitüsü'nün (DPI) kadınların barış ve çözüm süreçlerine katılımını ele alan yuvarlak masa toplantısı için Ankara'da çeşitlilikleri temsil eden bir grup kadın bir araya geldi. O dönemin olağanüstü koşullarına rağmen katılımcılar toplantıya devam etme arzusunda hemfikirdi; nitekim toplantı planlandığı gibi ilerledi. O dönemde konuşan kadın katılımcılar, "Darbe girişimine verilecek en güzel cevap barışı tartışmaya devam etmektir" dediler.

O günden dört yıl sonra, 15 Temmuz 2020'de DPI bir kez daha Türkiye'nin çeşitli kesimlerinden gelen çeşitli kadınlardan oluşan bir grubu bir araya getirerek ve siyasi ayrımları böylece aşarak, kadınların çatışmanın çözümünde oynadığı rolü tartışmak üzere tasarlanmış bir çevrimiçi yuvarlak masa toplantısı gerçekleştirdi. Katılımcılar arasında siyasi partilerin seçilmiş temsilcileri ve üyeleri, insan hakları örgütleri ve düşünce kuruluşlarının başkanları ve temsilcileri, avukatlar, iş kadınları, medya profesyonelleri ve akademisyenler yer aldı. Grup, daha önce DPI Yuvarlak Masa Toplantısına katılmamış olan kişileri de içeriyordu, böylece çatışma çözümü konusunda diyalog temelleri genişletilmiş oldu; yeni katılımcıların yanı sıra bilgi birikiminin sürekliliğini ve güven oluşturmayı sağlamak adına geçmiş etkinliklerden katılımcılar da vardı.

Bu yuvarlak masa toplantısı, DPI'nin en zor zamanlarda bile diyalogu sürdürme ve barışı inşa etme çabalarını sürdürmede kadınların rolüne odaklanan çatışma çözümü serisinin bir parçasıydı. Kadınların çatışma çözümü, barış inşası ve demokratikleşme süreçlerine katılımına odaklanan önceki DPI faaliyetlerinin sonuçlarına dayalı olarak ve önceki katılımcının geri bildirimlerini dikkate alarak tasarlanan bu yuvarlak masa toplantısı, katılımcılara ilk elden çatışma çözme süreçlerine katkıda bulunmuş kadın aktörleri dinleme ve onlarla iletişim kurma fırsatı sunmayı hedefledi.

Yuvarlak masa toplantısının genel amacı, çeşitli Türk kadınlarından oluşan bir gruba, bu alanda çalışan uluslararası üne sahip kadınların örneklerine

Kerim Yıldız, DPI CEO,
addressing participants during
the online roundtable.

DPI CEO'su Kerim Yıldız,
sanal toplantının katılımcılarına
hoşgeldiniz dedi.

the role of women in conflict resolution processes through exposure to examples and experiences of internationally renowned women working in the field.

We were delighted to be joined by two speakers who both shared their own experiences of involvement and inclusion of women in peace processes. Rosa Emilia Salamanca, Executive Director of Corporación de Investigación y Acción Social y Económica (CIASE) discussed her role in strengthening the participation of women in the Colombian peace process, from grassroots and civil society initiatives through to formal negotiation processes. Katia Papagianni, Director – Mediation Support and Policy, HD Centre shared with participants her knowledge and expertise of the motivating factors and practices of women contributing to dialogue and resolution processes during the most challenging times.

Both speakers were invited to share their experiences of women's involvement in conflict resolution processes through a facilitated discussion. Rosa Emilia Salamanca discussed how women in Colombia had been victims of the long-running conflict in the country which formed a common ground for women of different backgrounds and diverging opinions to come together and work for peace. She noted that women constituted 80% of the 80,000 victims in the conflict, it was therefore paramount that gender issues were at the forefront of any peace process. During her presentation she noted the importance of women negotiating amongst themselves in order to build a consensus on what sort of peace agreement they wanted to achieve, this, Ms Salamanca highlighted, was key in developing a clear agenda to bring to the formal negotiating table.

ve deneyimlerine şahit olarak, kadınların çatışma çözüm süreçlerindeki rolüyle ilgilenmeleri ve üzerinde düşünmeleri için çok ihtiyaç duyulan bir alan sağlamaktı.

Barış süreçlerine kadınların katılımı ve dahil edilmesiyle ilgili kendi deneyimlerini paylaşan iki konuşmacının aramıza katılması bizi çok mutlu etti. Corporación de Investigación y Acción Social y Económica'nın (CIASE) İcra Direktörü Rosa Emilia Salamanca, tabandan ve sivil toplum girişimlerinden resmi müzakere süreçlerine kadar kadınların Kolombiya barış sürecine katılımını güçlendirmedeki rolünü tartıştı. İnsani Diyalog Merkezi Arabuluculuk ve Politikalar Destek Direktörü Katia Papagianni, en zorlu zamanlarda diyalog ve çözüm süreçlerine katkıda bulunan kadınları motive eden faktörler ve yaptıkları uygulamalar hakkındaki bilgi ve uzmanlığını katılımcılarla paylaştı.

Her iki konuşmacı da modere edilen bir tartışma oturumu aracılığıyla kadınların çatışma çözümü süreçlerine katılımına ilişkin deneyimlerini paylaşmaya davet edildi. Rosa Emilia Salamanca, Kolombiya'da uzun süredir devam eden çatışmanın mağduru olan kadınların bu mağduriyeti ortak bir zemin olarak kabul etmesini, böylece farklı geçmişlere ve farklı fikirlere sahip kadınların bir araya gelerek barış için çalışmasının mümkün olduğunu anlattı. Çatışmadaki 80.000 mağdurun %80'ini kadınların oluşturduğunu, bu nedenle cinsiyet meselelerinin herhangi bir barış sürecinde ön planda olmasının çok önemli olduğunu belirtti. Sunumu sırasında kadınların kendi aralarında ne tür bir barış anlaşmasına ulaşmak istedikleri konusunda bir fikir birliğine varmak için müzakere etmelerinin önemine dikkat çeken Salamanca, bunun resmi

Katia Papagianni discussed the increase in locally led initiatives designed to contribute to and bring about peace in conflicts all around the world. Women's standing within communities have enabled them to play integral roles in local peacebuilding and Ms Papagianni highlighted four key aspects of women's success in this regard: their ability and willingness to build alliances across community, religious and ethnic divides; their desire to engage on a wide variety of issues, not simply those pertaining to women; their solution-orientated approach; and their inclusive approach to peacebuilding.

Participants also had the opportunity to engage in discussion with the speakers through a question and answer format. In a rich and varied discussion, participants considered what uniting factors can bring women together to overcome societal divides when working for peace and how hope can be instilled even during the most difficult of times. Participants also discussed the practical ways in which women contributed positively to the Colombian peace process, the lessons that can be learnt from these women's experiences as well as the continued need to drive increased women's participation in such processes to be able to work towards long-term sustainable peace.

Under the current restrictions enforced due to the Covid-19 pandemic, it has become even more important to continue to host meetings, albeit virtually, despite the challenging circumstances to ensure a broadening of the bases of dialogue in Turkey on peace, conflict resolution and democratisation themes. DPI will therefore continue to hold online roundtable meetings until the pandemic related travel restrictions are lifted

The roundtable forms part of a larger series of activities planned in the context of the project: "Supporting inclusive dialogue at a challenging time in Turkey", supported by the EU and the Norwegian and Irish governments.

Kerim Yıldız

Chief Executive Officer

Democratic Progress Institute

müzakere masasına getirilecek net bir gündem geliştirmenin anahtarı olduğunu vurguladı.

Katia Papagianni, tüm dünyadaki çatışmalara katkıda bulunmak ve barış getirmek için tasarlanmış, yerel olarak yönetilen girişimlerdeki artışı ele aldı. Kadınların topluluklar içindeki konumu, onların yerel barışın inşasında önemli roller oynamalarını sağladı ve Papagianni, kadınların bu konudaki başarısının dört temel yönünü vurguladı: topluluksal, dini ve etnik ayrımları aşarak ittifaklar kurma yetenekleri ve istekleri; sadece kadınlarla ilgili değil, çok çeşitli konularla ilgilenme arzuları; çözüm odaklı yaklaşımları; ve barış inşasına yönelik kapsayıcı yaklaşımları.

Katılımcılar ayrıca konuşmacılarla soru cevap formatında tartışma fırsatı buldular. Zengin ve kapsamlı bir tartışma sayesinde katılımcılar, barış için çalışırken toplumsal ayrımların üstesinden gelmek için hangi birleştirici faktörlerin kadınları bir araya getirebileceğini ve en zor zamanlarda bile nasıl umut aşılanabileceğini ele aldılar. Katılımcılar ayrıca, kadınların Kolombiya barış sürecine olumlu katkı sağladıkları pratik yolları, bu kadınların deneyimlerinden öğrenilebilecek dersleri ve uzun vadeli sürdürülebilir barışa yönelik çalışabilmek için kadınların bu tür süreçlere katılımını artırma ihtiyacını tartıştılar.

Covid-19 salgını nedeniyle uygulanan mevcut kısıtlamalar altında, Türkiye'de barış, çatışma çözümü ve demokratikleşme konularında diyalog temellerinin genişletilmesini sağlamak için zorlu koşullara rağmen, çevrimiçi de olsa toplantılar tasarlamaya devam etmek daha da önemli hale geldi. Bu nedenle DPI, salgınla ilgili seyahat kısıtlamaları kaldırılıncaya kadar çevrimiçi yuvarlak masa toplantıları düzenlemeye devam edecektir.

Çevrimiçi yuvarlak masa toplantıları, AB ve Norveç ve İrlanda hükümetleri tarafından desteklenen "Türkiye'de zor bir zamanda kapsayıcı diyalogu desteklemek" projesi bağlamında daha geniş bir faaliyet dizisinin bir parçasını oluşturmaktadır.

Kerim Yıldız

İcra Kurulu Başkanı

Demokratik Gelişim Enstitüsü

Introduction

DPI's CEO, Kerim Yildiz, opened the meeting by extending a warm welcome to participants, speakers, funders and advisers who were in attendance. Mr Yildiz highlighted the importance which DPI has long placed on the involvement of female actors in peace processes. Through exposure to comparative studies of women's role in peace processes, we can learn from the successes and failures and understand how women can overcome challenges and offer unique contributions to peace and resolution processes.

DPI's method of providing a platform for diverse groups of participants is to listen and engage with actors who have first-hand experience of conflict resolution processes. Through exposure to comparative studies of women's role in peace processes, as is the case at this roundtable, we are therefore able to learn from their successes and failures and understand how women have overcome challenges and offered unique contributions to peace and resolution processes. DPI aims to share these stories and experiences with a broadening range of participants in order to equip them with the tools, knowledge and understanding to with which to positively contribute to peace and democratisation processes in Turkey.

Giriş

DPI İcra Kurulu Başkanı Kerim Yıldız, katılımcılar, konuşmacılar, fon sağlayıcılar ve danışmanları karşılayarak toplantının açılışını yaptı. Sayın Yıldız, DPI'nın uzun süredir kadın aktörlerin barış süreçlerine katılımına verdiği önemi vurguladı. Barış süreçlerinde kadınların rolüne ilişkin karşılaştırmalı çalışmaları görmek ve dinlemek suretiyle başarılarından ve başarısızlıklardan dersler çıkarabilir, kadınların zorlukların üstesinden nasıl gelebileceğini anlayabilir ve barış ve çözüm süreçlerine benzersiz katkılar sunabiliriz.

DPI'nın çeşitlilikleri kapsayan katılımcı grupları için sunduğu platform, çatışma çözme süreçlerinde ilk elden deneyime sahip aktörleri dinlemek ve onlarla etkileşim kurmaktır. Bu yuvarlak masa toplantısında olduğu gibi, kadınların barış süreçlerindeki rolüne ilişkin karşılaştırmalı incelemeleri dinleyerek, kadınların başarılarından ve başarısızlıklarından ders çıkarabilir ve kadınların zorlukların üstesinden nasıl geldiğini ve barış ve çözüm süreçlerine benzersiz katkılar sunduğunu anlayabiliriz. DPI, katılımcıları Türkiye'deki barış ve demokratikleşme süreçlerine olumlu katkı sağlayacak araçlar, bilgi ve anlayışla donatmak için bu hikayeleri ve deneyimleri daha geniş bir katılımcı yelpazeyle paylaşmayı amaçlamaktadır.

DPI CEO Kerim Yıldız
(bottom row, middle)
welcomed participants
to this online roundtable.

DPI İcra Kurulu Başkanı
Kerim Yıldız (alt sırada, ortada)
katılımcıları çevrimiçi toplantıda
karşıladi.

The speakers for This Roundtable Were:

» **Rosa Emilia Salamanca** who has dedicated herself to strengthening the participation of women in the Colombian peace process. She has a wealth of experience from working with grassroots and civil society movements all the way through to working on formal negotiation processes.

» **Katia Papagianni** who, as Director for Policy and Mediation Support at the Centre for Humanitarian Dialogue, has supported various peace processes, including in Liberia, Libya, Syria, Myanmar, Ukraine and the Philippines as well as contributing to national dialogue efforts in Yemen where she shared comparative insights on the design of national dialogue processes.

As the Covid-19 crisis continues to develop, DPI's commitment to continuing dialogue on conflict resolution during these challenging times is deepened. The pandemic will provide a range of challenges and opportunities for conflict resolution and, as such, it remains important to ensure that a diverse spectrum of Turkish actors and stakeholders are engaged in the themes and concepts that may affect efforts to advance peace and democratisation processes in Turkey. Beyond that, it is paramount to keep women at the forefront of these discussions to ensure their full involvement in a possible future resumption of the resolution process in Turkey

Toplantıdaki Konuşmacılar:

» Kendisini kadınların Kolombiya barış sürecine katılımını güçlendirmeye adanmış olan **Rosa Emilia Salamanca**. Kendisi tabandan ve sivil toplum hareketleriyle çalışmaktan, resmi müzakere süreçleri üzerinde çalışmaya geniş bir yelpazede kapsamlı deneyimlere sahiptir.

» İnsani Diyalog Merkezi'nde Politika ve Arabuluculuk Destek Direktörü olan **Katia Papagianni**, Liberya, Libya, Suriye, Myanmar, Ukrayna ve Filipinler dahil olmak üzere çeşitli barış süreçlerini desteklemenin yanı sıra Yemen'deki ulusal diyalog çabalarına katkıda bulundu ve ulusal diyalog süreçlerinin tasarımına ilişkin karşılaştırmalı fikirlerini paylaştı.

Covid-19 krizi gelişmeye devam ederken, DPI'nın bu zorlu zamanlarda çatışma çözümü konusunda diyalogu sürdürme taahhüdü de geçerliliğini koruyor. Pandemi, çatışma çözümü için bir dizi zorluk ve fırsat sunuyor ve bu nedenle, çeşitlilikleri temsil eden kapsamlı bir grup Türkiyeli aktörün ve paydaşın, barış ve demokratikleşme süreçlerini ilerletme çabalarını etkileyebilecek temalar ve kavramlarla iştigal etmesini sağlamak önemlidir. Türkiye. Bunun ötesinde, Türkiye'de çözüm sürecinin olası bir yeniden başlamasına tam katılımlarını sağlamak için kadınları bu tartışmalarda ön planda tutmak çok önemlidir.

Exploring Women's Involvement and Contribution to the Colombian Peace Process

Rosa Emilia Salamanca

Executive Director of Corporación de Investigación y Acción Social y Económica (CIASE)

Reasons for Women in Colombia to Get and Work Together on a Varied Agenda

Colombia is a country with a long history of conflict, which also brings with it a long history of conflict resolution. Women's groups have long taken part in these processes and they have grown and developed their peacebuilding strategy over many years. Whilst women from different affiliations sometimes held diverging opinions on certain matters and considered peace and negotiations in different ways, their overarching common objective of peacefully solving the conflict brought them to work together efficiently. This involvement in conflict issues has allowed women groups to build a diverse agenda which includes a combination of specific women-related issues as well as broader peacebuilding goals.

Rosa Emilia Salamanca discussed her experiences of women's contribution to the Colombian peace process.

Rosa Emilia Salamanca, Kolombiya barış sürecine kadınların katkılarıyla ilgili deneyimlerini anlattı.

Kolombiya Barış Sürecinde Kadınların Katılımı ve Katkıları

Rosa Emilia Salamanca

İcra Başkanı, Corporación de Investigación y Acción Social y Económica (CIASE)

Kolombiya'daki Kadınların Çeşitli Gündemler Üzerine Bir Araya Gelme ve Birlikte Çalışma Nedenleri

Kolombiya, uzun bir çatışma tarihine sahip bir ülke; bunun yanı sıra uzun bir çatışma çözümü tarihine de sahip. Kadın grupları bu süreçlerde uzun süredir yer alıyorlar; barışı tesis etme stratejilerini uzun yıllar boyunca büyüttüler ve geliştirdiler. Farklı aidiyetlere sahip kadınlar bazen belirli konularda farklı görüşlere sahip olsalar ve barış ve müzakereleri farklı şekillerde ele alsalar da, çatışmayı barışçıl bir şekilde çözmeye yönelik kapsayıcı ortak hedefleri onları verimli bir şekilde birlikte çalışmaya sevk etti. Çatışma konularındaki bu katılım, kadın gruplarının kadınlarla ilgili belirli konuların yanı sıra daha geniş barış inşası hedeflerini de kapsayan bir gündem oluşturmalarına izin verdi. Bu gündem, kadın haklarının korunmasının varılabilecek herhangi bir barış anlaşmasına ve bu anlaşmanın uygulanmasına dahil edilmesi gerektiğinin altını çizdi. Kolombiya'daki kadınlar ortak barış hedefleri etrafında toplandılar ve müzakere, arabuluculuk, çatışma dönüşümü ve şiddetsizlik gibi çeşitli konularda çalıştılar.

Kadınların barış inşası konuları etrafında toplanmasında kritik anlardan biri Işık Yürüyüşü idi. Kolombiya şiddette bir zirve yaşarken, kadınlar barışı teşvik etmeye ve çatışmanın şiddet içermeyen çözümüne daha aktif olarak katılmaya başladı. Çatışma arabuluculuk için hazır hâle geldiğinde ve çatışan iki taraf müzakerelere girmeyi kabul ettiğinde, farklı kadın platformları bir araya gelerek müzakere masasında yer almakta ısrar etti.

Kadınlar yıllar içinde çatışmaya ilişkin güçlü bir anlayış geliştirip bu sayede başarılı bir şekilde barışı inşa etme kapasitesini elde etmekte yetinmedi; zira aynı zamanda FARC ve hükümet arasındaki mücadeleye

This agenda notably underlined the need to incorporate the protection of women's rights in any peace agreement that might be reached and its later implementation. Women in Colombia have gathered around common peace objectives and worked on diverse subjects, such as negotiation, mediation, conflict transformation and non-violence.

A critical moment in the gathering of women around peacebuilding issues was the March of Light. As Colombia experienced a peak in violence, women started engaging in the promotion of peace and non-violent resolution of the conflict more actively. When the conflict was ripe for mediation, as the two parties in conflict agreed to engage in negotiations, different platforms of women came together to commonly insist on being present at the negotiation table.

Not only did women develop a strong understanding of the conflict over the years, providing them with a capacity to build peace successfully, they also ought to be at the table as they were the principal victims of the struggle opposing the FARC and the government. Indeed, the conflict has highly affected the civil society, and more particularly women, who made up 80% of its 8,000,000 victims.

Being present at the negotiation table was then a way for women to ensure that negotiations between rivals would be centered on victims, and that they would have a say in the agenda. Warring parties needed to take accountability for the damages they inflicted on the civil society, and more specifically on women.

Lessons Learnt From the Participation of Women in the Colombian Peace Process

Negotiation processes involve a multiplicity of different talks, simultaneously taking place at different levels. Negotiations took place within societies or localities directly affected by the conflict, where local disputes that ultimately become sources of the national conflict, originally erupt. Local-level conflicts had to first be dealt with through negotiations and confidence-building measures in order to attain national-level agreements. Colombia was a society in which mistrust and hate were prevalent, and complicated discussions took place at many different levels as part of a complex negotiation process.

Before any negotiation could be successful for women at the national level, women had to negotiate between themselves to find agreements on

nin temel kurbanları oldukları için masada olmaları gerekiyordu. Nitekim çatışma sivil toplumu ve özellikle 8.000.000 kurbanın %80'ini oluşturan kadınları oldukça etkiledi.

Müzakere masasında bulunmak, o zamanlar kadınların rakipler arasındaki müzakerelerin mağdurlara odaklanmasını ve kadınların gündemde söz sahibi olmasını sağlamalarının bir yoluydu. Savaşan tarafların sivil topluma ve daha özel olarak kadınlara verdikleri zararlardan sorumlu tutulmaları gerekiyordu.

Kadınların Kolombiya Barış Sürecine Katılımından Çıkarılan Dersler

Müzakere süreçleri, eş zamanlı olarak farklı düzeylerde gerçekleşen çok sayıda farklı görüşmeyi içerir. Müzakereler, nihayetinde ulusal çatışmanın kaynağı haline gelen yerel anlaşmazlıkların başlangıçta patlak verdiği, çatışmadan doğrudan etkilenen topluluklar veya bölgeler içinde gerçekleşti. Ulusal düzeyde anlaşmalara ulaşmak için öncelikle yerel düzeydeki çatışmaların müzakereler ve güven artırıcı önlemler yoluyla çözülmesi gerekiyordu. Kolombiya, güvensizliğin ve nefretin yaygın olduğu ve karmaşık bir müzakere sürecinin parçası olarak birçok farklı düzeyde karmaşık tartışmaların gerçekleştiği bir toplumdur.

Kadınlar için ulusal düzeyde herhangi bir müzakerenin başarılı olabilmesi için, kadınların barışın nasıl sağlanacağına dair anlaşma sağlamak adına

Participants engaged with speaker Rosa Emilia Salamanca during her presentation.

Katılımcılar, sunumu sırasında konuşmacı Rosa Emilia Salamanca ile konuştular.

how they wanted peace to be achieved. The National Summit of Women and Peace (Cumbre Nacional de Mujeres y Paz), organised in 2013 and 2016, was a place for women to engage in discussions and negotiate the agenda that they would defend during national negotiations.

After taking part in the first National Summit of Women and Peace, where women reached a variety of internal agreements, women were subsequently involved in national-level negotiations as a coherent body, via the creation of the Gender Subcommittee (2014). The subcommittee gave women a seat at the negotiation table, and a direct channel of communication with the warring parties (who both had delegates present at the subcommittee). The subcommittee on gender had a crucial role in the writing of a final peace agreement and post-conflict peacebuilding goals which did address many issues affecting women.

There are many lessons which can be learnt from the 2016 Referendum (Plebiscito sobre los acuerdos de paz de Colombia de 2016). This very tight and negative result (50.2% of the voters rejected the peace deal with the FARC) was the consequence of the growing impact of 'fake news' in Colombia. The population was not informed enough: there was a lack of communication between officials and the population, who therefore had a lack of education on what the peace agreement entailed. Uninformed people, affected by a traumatising conflict, became an easy target for fake news, that imperiled peace. However, the result of the referendum was not the end of the peace agreement in Colombia and there are valuable lessons to be learnt in the response to this challenging setback. This is a subject that was explored later on during the roundtable.

kendi aralarında müzakerede bulunması gerekiyordu. 2013 ve 2016 yıllarında düzenlenen Ulusal Kadın ve Barış Zirvesi (Cumbre Nacional de Mujeres y Paz), kadınların ulusal müzakereler sırasında savunacakları gündemi tartışma ve müzakere etme yeri oldu.

Kadınların kendi aralarında çeşitli anlaşmalara vardıkları ilk Ulusal Kadın ve Barış Zirvesi'nin ardından kadınlar, 2014 yılında Cinsiyet Alt Komisyonu'nun oluşturulmasıyla bütünlüklü bir yapı olarak ulusal düzeyde müzakerelere katıldılar. Alt komisyon, kadınlara müzakere masasında bir koltuk ve alt komisyonda her ikisinin de delegeleri bulunan muarız taraflarla doğrudan bir iletişim kanalı verdi. Toplumsal cinsiyet alt komisyonu, nihai bir barış anlaşmasının kaleme alınmasında ve kadınları etkileyen birçok konuyu ele alan çatışma sonrası barış inşası hedeflerinin tasarlanmasında çok önemli bir role sahipti.

2016 Referandumundan (Plebiscito sobre los acuerdos de paz de Colombia de 2016) öğrenilebilecek birçok ders var. Kıl payıyla sağlanan olumsuz sonuç (seçmenlerin %50,2'si FARC ile barış anlaşmasını reddetti) Kolombiya'da "yalan haber"lerin artan etkisinin sonucuydu. Nüfus yeterince bilgilendirilmemişti: yetkililer ile halk arasında iletişim eksikliği vardı, bu nedenle barış anlaşmasının beraberinde getirdiği konulara yönelik eğitim eksikliği vardı. Travma yaratan bir çatışmadan etkilenen bilgisiz insanlar, barışı tehlikeye atan yalan haberlerin kolay hedefi haline geldi. Bununla birlikte, referandum sonucu Kolombiya'daki barış anlaşmasının sonu değildi ve bu zorlayıcı gerilemeden alınacak değerli dersler vardı. Bu konu toplantının daha sonraki aşamasında ele alındı.

How Women Overcome Challenging Times to Foster Dialogue Across Societal Divides

Katia Papagianni

Director - Mediation Support and Policy, HD Centre

Before starting her presentation, Ms Papagianni described her experience as that of the outsider, who supports local actors eager to pursue the goal of peace through dialogue in different parts of the world. For the purposes of this discussion, Ms Papagianni categorised women in peacebuilding as part of two different groups; those involved in local initiatives to resolve conflicts and counter violence, and those participating at the formal national level of negotiation processes and as part of decision-making bodies.

Women's Roles in Grassroots Peace Efforts

In the mediation field, women have been given more space to operate in the past few years, and have particularly had the opportunity to have meaningful impact at the local level. In fact, formal processes, involving international third parties like governments or trans-national bodies such as the UN, are becoming more politicised and polarised, leading to deadlocks and a shrinkage in dialogue. On the other hand, local level peacebuilding and mediations have flourished, and civil society has adopted an active role in peacebuilding efforts. The development and multiplication of local initiatives can actually be explained by both the difficulty in conducting negotiations at the national level, but also by the fact that conflicts are often driven by local issues. Even if they then have national dimensions, these local conflicts ought to be dealt with by local actors, in smaller negotiation and mediation processes. They are 'very real issues' that directly affect people's life every day.

Women are credible when dealing with such local level issues. They have been active in dealing with them for a great number of years, have developed necessary expertise and have access to a relevant network

Kadınlar Zor Zamanlarda Nasıl Toplumsal Ayrımları Aşarak Diyalogu Geliştirdiler?

Katia Papagianni

İnsani Diyalog Merkezi, Arabuluculuk Destek ve Politikaları

Sunumuna başlamadan önce Papagianni kendi deneyimini, dünyanın farklı yerlerinde diyalog yoluyla barış hedefinin peşinden gitmek isteyen yerel aktörleri destekleyen dışarıdan birinin deneyimi olarak tanımladı. Bu tartışmanın amaçları doğrultusunda Papagianni barış inşasında yer alan kadınları iki farklı grubun parçası olarak kategorize etti; çatışmaları çözmek ve şiddete karşı koymak için yerel girişimlerde yer alanlar ve resmi ulusal müzakere süreçleri düzeyinde ve karar alma organlarının bir parçası olarak katılım gösterenler.

Tabandan Gelen Barış Çabalarında Kadınların Rolü

Arabuluculuk alanında, kadınlara son birkaç yılda faaliyet göstermeleri için daha fazla alan verildi ve özellikle yerel düzeyde anlamlı bir

Katia Papagianni shared her vast experience of women's involvement in conflict resolution processes with participants.

Katia Papagianni, kadınların çatışma çözüm süreçlerine katılımıyla ilgili engin deneyimini katılımcılarla paylaştı.

Participants listening during Katia Papagianni's (top right) presentation.

Katia Papagianni's (sağ üst) sunumunu dinleyen katılımcılar.

of other civil society actors. All these are advantages for women in finding appropriate solutions to local conflicts. In the Philippines, where the Mindanao community is in conflict with the central government, in Nigeria, which is experiencing violent intercommunal conflicts (ten thousands of casualties every year), or in Sudan, which lacks legitimate and working state institutions, women have played a critical role in local peacebuilding.

There are four aspects to women's presence in local peacebuilding and conflict resolution: their ability and willingness to build alliances across community, religious and ethnic divides; their desire to engage on a wide variety of issues, not simply those pertaining to women; their solution-orientated approach; and their inclusive approach to peacebuilding.

Women first base their peace efforts on alliances with other local groups and leaders to build solid networks of local peacebuilders. Such alliances allow for the creation of constructive dialogues in the population that encourage conflict transformation. In the different countries Ms Papagianni has worked in, women's groups have allied with a range of different groups and sectors, including the business community, the media, teachers, and even more unexpected actors, like religious leaders or tribal elders (Nigeria). Alliances can fluctuate and differ, but they are always a major feature of women's groups participation in and contribution to peacebuilding.

etki yaratma fırsatı buldular. Aslında hükümetler gibi uluslararası üçüncü tarafları veya BM gibi ulus-ötesi organları içeren resmi süreçler, daha siyasallaşılıyor ve kutuplaşıyor, bu da çıkmazlara ve diyalogda daralmaya yol açıyor. Öte yandan yerel düzeyde barış inşası ve arabuluculuk gelişti ve sivil toplum barışın inşası çabalarında aktif bir rol üstlendi. Yerel girişimlerin gelişmesi ve çoğalması aslında hem ulusal düzeyde müzakereleri yürütmenin zorluğuyla hem de çatışmaların genellikle yerel sorunlardan kaynaklanıyor olmasıyla açıklanabilir. Ulusal boyutları olsa bile bu yerel çatışmalar daha küçük müzakere ve arabuluculuk süreçlerinde yerel aktörler tarafından ele alınmalıdır. Nitekim insanların hayatını her gün doğrudan etkileyen çok gerçek sorunlar söz konusudur.

Kadınlar yerel düzeydeki bu tür sorunlarla uğraşma konusunda başarılıdır. Bu sorunlarla uzun yıllardır uğraşmış, gerekli uzmanlığı geliştirmişlerdir ve diğer sivil toplum aktörlerinden oluşan ilgili ağlara erişime sahiptirler. Tüm bunlar yerel çatışmalara uygun çözümler bulmada kadınların avantajlarıdır. Mindanao topluluğunun merkezi hükümetle çatışma içinde olduğu Filipinler'de, topluluklar arası şiddetli çatışmalar yaşayan (her yıl on binlerce ölü ve yaralı) Nijerya'da veya meşru ve işleyen devlet kurumlarından yoksun olan Sudan'da, kadınlar yerel barış inşasında kritik rol oynamışlardır.

Yerel barış inşasında ve çatışma çözümünde kadınların mevcudiyeti dört açıdan ele alınabilir: kadınların topluluk, dini ve etnik ayrımlar arasında ittifaklar kurma yetenekleri ve istekleri; sadece kadınlarla ilgili olarak değil, çok çeşitli konularla ilgilenme arzuları; çözüm odaklı yaklaşımları; ve barış inşasına yönelik kapsayıcı yaklaşımları.

Kadınlar diğer yerel gruplarla ve liderlerle yerel barış inşacılarından oluşan sağlam ağlar oluşturmak için barış çabalarını öncelikle ittifaklara dayandırır. Bu tür ittifaklar, nüfus içinde çatışma dönüşümünü teşvik eden yapıcı diyalogların yaratılmasına izin verir. Papagianni'nin çalıştığı farklı ülkelerde, kadın grupları, iş dünyası, medya, öğretmenler ve hatta dini liderler veya kabile yaşlıları (Nijerya) gibi daha beklenmedik aktörler dahil olmak üzere bir dizi farklı grup ve sektörle ittifak kurdu. İttifaklar gelgitler yaşayabilir ve farklılık gösterebilir, ancak ittifaklar daima kadın gruplarının barışın inşasına katılımının ve katkılarının önemli bir özelliği olagelmıştır.

Bu ittifaklar, kadınlar için özellikle barış gündeminin kadın sorunlarıyla doğrudan bağlantılı olmayan diğer bölümlerine erişmek iste-

These alliances prove particularly useful to women when they wish to access other parts of the peace agenda which are not directly linked with women issues. In fact, whilst gender issues are at the forefront of the agenda (e.g. violence against women), in many conflicts, women are also eager to engage in political issues: they do not want to only be consulted and heard on women issues. Women, therefore, work on a variety of issues that affect their community. These issues are often tangible, visible to and understandable by everyone (i.e. access to land issues). Women's peacebuilding and conflict resolution efforts are what could often be described as solution-oriented. Solutions suggested by women's groups are well thought through and offer concrete directives which can be realistically implemented step-by-step.

A characteristic of women's approach to peacebuilding, is their willingness to adopt an inclusive approach. Dialogue initiated by women rarely exclude perpetrators of violence, for instance, or people who disagree with them. This is one of the strengths of civil society peacebuilding: civil society groups are often flexible and more open to engage with anyone interested in using dialogue to transform conflicts than official actors engaged in formal processes.

One typical example of women's participation in local peacebuilding, that displays all these characteristics, is the case of Nigeria where women have long participated in peace efforts in several localities. With local leaders and other civil society groups, they held rounds of inclusive inter-communal dialogue for months, leading to agreements containing provisions on equal access to land and on the access to resources in general.

Women's Role in National Level Efforts (Mediation and Decision-Making)

Women's groups are also active at the formal national level of conflict resolution and peacebuilding processes. The past decades have witnessed a great amount of progress in ways in which women are integrated in these processes.

In some countries, peace processes have started including women as part of decision-making bodies. In Yemen for instance, women were represented as a Constituency. Women's issues were addressed in a separate working group, and women had access to other broad issues of peace that were on the agenda. There also exist women advising councils to the

diklerinde faydalıdır. Aslında toplumsal cinsiyet meseleleri (örneğin kadına yönelik şiddet) gündemin ön saflarında yer alsa da, birçok çatışmada kadınlar aynı zamanda siyasi meselelerle ilgilenmeye de isteklidirler; sadece kadın meseleleri hakkında danışılmak ve seslerini duyurmak istemezler. Bu nedenle kadınlar topluluklarını etkileyen çeşitli konularda çalışırlar. Bu sorunlar genellikle elle tutulur, görünür ve herkes tarafından anlaşılabilir niteliktedir (örneğin toprağa erişim sorunları). Kadınların barışı tesis etme ve çatışma çözme çabaları genellikle çözüm odaklı olarak tanımlanabilir. Kadın grupları tarafından önerilen çözümler iyi düşünülmüş ve adım adım, gerçekçi bir şekilde uygulanabilecek somut yönergeler sunmaktadır.

Kadınların barış inşasına yaklaşımının bir özelliği de kapsayıcı bir yaklaşım benimsemeye istekli olmalarıdır. Kadınlar tarafından başlatılan diyalog, örneğin şiddet faillerini veya kendileriyle katılmayan kişileri nadiren dışlar. Bu, sivil toplum barış inşasının güçlü yönlerinden biridir: sivil toplum grupları genellikle esnekler ve çatışmaları dönüştürmek için diyalogu kullanmakla ilgilenen her çeşit insana, resmi süreçlerle uğraşan resmi aktörlere göre kıyasla daha açıktır.

Kadınların yerel barışın inşasına katılımının tüm bu özellikleri sergileyen tipik bir örneği, kadınların uzun süredir birden fazla bölgede barış çabalarına katıldığı Nijerya örneğidir. Yerel liderler ve diğer sivil toplum gruplarıyla birlikte, toprağa eşit erişim ve genel olarak kaynaklara erişim konusunda hükümler içeren anlaşmaların önünü açan kadınlar, kapsayıcı topluluklar arası diyalog sağlamak adına aylarca çaba gösterdiler.

Kadınların Ulusal Düzeydeki Çalışmalarda Rolü (Arabuluculuk ve Karar Verme)

Kadın grupları aynı zamanda resmi ulusal düzeyde çatışma çözümü ve barış inşası süreçlerinde de aktif. Geçtiğimiz on yıllar, kadınların bu süreçlere entegre olduğu yollara ilişkin büyük ilerlemelere tanık oldu.

Bazı ülkelerde karar alma organlarının bir parçası olarak kadınları da içeren barış süreçleri başlamıştır. Örneğin Yemen'de kadınlar bir seçmen grubu olarak temsil ediliyordu. Kadın sorunları ayrı bir çalışma grubunda ele alındı ve kadınlar gündemdeki diğer geniş barış sorunlarına da değindi. Ayrıca BM konseylerine danışmanlık yapan kadınlar ve kadınların arabuluculuk ve barış inşasına katılabilmelerine yönelik

UN, and civil society forums for women to be able to take part in mediation and peacebuilding. In Myanmar, efforts have been made to bring women into ceasefire negotiations and include them in formal mediation processes.

However, in mediation in general (initiated by regional organisations, like the African Union, governments or the UN), there is a need to further include women and civil society. If people are now aware of the necessity to bring women to the table during peace processes, they do not necessarily take it into account. It is then the role of international mediators -and non-governmental organisations like DPI- to ensure women can participate in conflict resolution and peacebuilding. There is no reason to dwell on negative aspects: there are a deal of small tangible initiatives that women can be a part of, and international actors must help women be further at the forefront of formal peace processes.

sivil toplum forumları da var. Myanmar'da, kadınları ateşkes müzakerelerine sokmak ve resmi arabuluculuk süreçlerine dahil etmek için çaba gösterildi.

Bununla birlikte, genel olarak (Afrika Birliği, hükümetler veya BM gibi bölgesel kuruluşlar tarafından başlatılan) arabuluculukta, kadınları ve sivil toplumu daha fazla dahil etmeye yönelik bir ihtiyaç söz konusudur. İnsanlar artık barış süreçlerinde kadınları masaya getirmenin gerekliliğinin farkında olsa da, bunun gereğini her zaman yerine getirmiyorlar. Kadınların çatışma çözümüne ve barış inşasına katılabilmelerini sağlamak, uluslararası arabulucuların ve DPI gibi sivil toplum kuruluşlarının görevidir. Olumsuz taraflar üzerinde durmak için hiçbir neden yok. Kadınların katılabileceği çok sayıda küçük somut girişim var ve uluslararası aktörler kadınların resmi barış süreçlerinin ön saflarında yer almalarına yardımcı olmalı.

Panel Discussion

Rosa Emilia Salamanca

Executive Director of Corporación de Investigación y Acción Social y Económica (CIASE)

Katia Papagianni

Director - Mediation Support and Policy, HD Centre

Moderator: Yeshim Harris

Yeshim Harris, DPI's Chief Operating Officer

Women in Peacebuilding: Tangible Actions and Hope

Even in the darkest places, when populations were victims of ethnic cleansing and years of savage conflict, women's commitment to building peace has not seemed to waver. Women can provoke changes in simple and small every-day matters. These relatively little accomplishments can have great positive consequences on local populations and keep women peacebuilders hopeful.

While political settlement sometimes cannot be achieved, women's involvement in peacebuilding centres on more tangible issues, such as obtaining humanitarian assistance, food resources, regulating the way communities will keep each other informed on the conflict or working with social media. Sometimes, small actions, such as bringing two competing groups together to engage in dialogue, can lead to significant improvements in people's lives and safety (i.e. local guerrillas agreeing that they will not attack schools). These local initiatives lead to unofficial solutions, not guaranteed to last in time. However, they positively impact the society, and can be used as a basis for further transformation. These tangible local actions are small steps towards peace, micro-level victories that encourage women's groups to stay positive and motivated. They give a sense of accomplishment, even when the prospects for national peace and broader conflict resolution are bleak.

In Colombia where women don't simply see peace as a silence of arms, rather, they see it as something way more complex. Women have an

Tartışma Oturumu

Rosa Emilia Salamanca

İcra Başkanı, Corporación de Investigación y Acción Social y Económica (CIASE)

Katia Papagianni

İnsani Diyalog Merkezi, Arabuluculuk Destek ve Politikaları

Moderatör: Yeshim Harris

DPI Operasyon Müdürü

Bariş İnşasında Kadınlar: Somut Eylemler ve Umud

Nüfusların etnik temizliğin ve yıllarca süren vahşi çatışmaların kurbanı olduğu en karanlık yerlerde bile kadınların barışı inşa etme taahhüdü sarsılmadı. Kadınlar günlük, basit ve küçük meselelerde değişiklikler gerçekleştirebilir. Bu nispeten küçük başarıların yerel halk üzerinde büyük olumlu sonuçları olabilir ve bu da kadın barışı inşacılarına umut verir.

Bazen siyasi çözüm sağlanamasa da, kadınların barış inşası merkezlerindeki çalışmaları genelde insani yardım, gıda kaynakları, toplulukların birbirlerini çatışma hakkında bilgilendirmesini düzenleme veya sosyal medyada varlık gösterme gibi daha somut konulara odaklanır. Bazen, iki rakip grubu diyalog kurmak için bir araya getirmek gibi küçük eylemler, insanların yaşamlarında ve güvenliğinde önemli iyileşmelere yol açabilir (sonuç olarak örneğin yerel gerillalar okullara saldırmayacaklarını kabul ederler). Bu yerel girişimler, zaman içinde sürmesi garanti edilmeyen, resmi olmayan çözümlere yol açar. Bununla birlikte, toplumu olumlu etkiler ve daha fazla dönüşüm için bir temel olarak kullanılabilirler. Bu somut yerel eylemler, kadın gruplarını iyimser ve motive olmaya teşvik eden, barışa yönelik küçük adımlar, mikro düzeyde zaferlerdir. Ulusal barış ve daha geniş kapsamlı anlaşmazlık çözümü umutları iyi durumda olmadığına dahi bir başarı hissi sağlarlar.

Kolombiya'da kadınlar barışı sadece silahların sessizliği olarak görmüyorlar; daha karmaşık bir şey olarak görüyorlar. Kadınların insan güvenliği etrafında şekillenmiş farklı bir barış algısı var; sürdürülebilir

other idea of peace, which is linked to human security: sustainable structural peace is achieved when the population has access to education, equal opportunities, and health for instance. Violence and armed conflicts are only one issue, part of bigger systemic problems. Women in Colombia took one step at a time towards peace, and did not consider the end of physical violence to be the one and only goal or the Holy Grail of conflict resolution.

In order to achieve peace, that Ms Salamanca defines as utopic and immaterial, one needs to take several roads and shape peace step-by-step. Surviving armed attacks is important, but surviving them and taking a step towards structural positive peace -with the implementation of local councils, better share of land, changes in the way political solutions are reached- ensures a more sustainable outcome. Peace can then be achieved at the local level, via the implementation of small peacebuilding actions. There is then a significant difference between international policies on mediation, that prioritise the end of physical conflict, and concrete mediation, implemented locally and aiming for sustainable peace and the non-repetition of conflict.

Women in Conflict Resolution in Times of COVID-19

Covid-19 has raised new discussions and has had, in some aspects, a positive impact on peace and development in Colombia, for example, local communities have been granted humanitarian aid. As women in these localities have achieved food resource security, they have become more autonomous in their peacebuilding efforts. Such concrete improvement of women and communities' daily life give women's groups hope, when silence of arms is only one side of the iceberg.

Empathy in women, renders women positive and hopeful. Women's groups go past ethnic, religious and political differences in societies and recognise people simply as human beings. As survivors, women see people's sadness and suffering and identify them as persons, not enemies. This capacity of empathy and ability to see humanity in 'the worst people in the world' also helps women stay hopeful.

yapısal barış, nüfusun eğitime, fırsat eşitliğine ve sağlığa erişimi olduğunda elde edilir. Şiddet ve silahlı çatışmalar, daha büyük sistemik sorunların bir parçası. Kolombiya'da kadınlar barışa doğru adım adım ilerlediler; fiziksel şiddetin sona ermesini çatışma çözümünün tek ve nihai hedefi olarak görmediler.

Salamanca'nın ütopyik ve manevi olarak tanımladığı barışa ulaşmak için, kişinin kimi yollara girmesi ve barışı adım adım şekillendirmesi gerekiyor. Silahlı saldırıları atlatmak önemlidir, ancak bunlardan kurtulmak ve yapısal pozitif barışa doğru bir adım atmak (örneğin yerel meclislerin kurulması, daha iyi arazi paylaşımı, siyasi çözümlere ulaşma şeklindeki değişiklikler) daha sürdürülebilir bir sonuç sağlar. Küçük barış inşası eylemlerinin uygulanması yoluyla yerel düzeyde barış sağlanabilir. Bu durumda, fiziksel çatışmanın sona ermesine öncelik veren uluslararası arabuluculuk politikaları ile yerel olarak uygulanan ve sürdürülebilir barışı ve çatışmanın tekrarlanmamasını amaçlayan somut arabuluculuk arasında önemli bir fark vardır.

COVID-19 Döneminde Kadınların Çatışma Çözümünde Rolü

Covid-19 yeni tartışmalara yol açtı ve bazı açılardan Kolombiya'da barış ve kalkınma üzerinde olumlu bir etkisi oldu; örneğin yerel topluluklara insani yardım desteği sağlandı. Bu bölgelerdeki kadınlar gıda kaynağı güvenliğini sağladıkça, barışı tesis etme çabalarında daha özerk hale geldiler. Kadınların ve toplulukların günlük yaşamının bu kadar somut bir şekilde iyileştirilmesi, silahların sessizliğinin madalyonun yalnızca bir tarafı olduğunu göstererek kadın gruplarına umut veriyor.

Empati, kadınları iyimser ve umutlu kılıyor. Kadın grupları toplumlardaki etnik, dini ve politik farklılıkların ötesine geçerek insanları basitçe insan olarak tanır. Hayatta kalanlar olarak kadınlar, insanların üzüntü ve ıstırabını görür ve onları düşman değil, insan olarak tanımlar. Bu empati kapasitesi ve dünyanın en kötü insanlarında bile insaniyeti görebilme yeteneği de kadınların umutlu kalmasına yardımcı oluyor.

Discussion covered a range of topics surrounding women's involvement in conflict resolution.

Tartışma, kadınların çatışma çözümüne katılımını çevreleyen bir dizi konuyu kapsadı.

How to Avoid Window-Display, and Ensure Women's Effective Participation in Decision-Making

Peacebuilding, conflict resolution and inclusion, are not straight-line processes: actors involved go forward and backward, there are advances and regressions. Such processes should rather be thought of as spirals. In peacebuilding, actors go back to places they have already been to, they revisit what has been done with better tools. As such, improvement in the structure of peace processes is continuous.

It is important that women's participation is not just a window-display. For that, women themselves first need to be conscious of their capacity in being actors of change. In Colombia and elsewhere, women, over the years, who have participated in diverse peace initiatives have changed their own perception of themselves. They are now stronger, more autonomous and confident, more self-conscious of their own values. Women in Colombia now know they can have an impact in policy drawing, they consequently kick-start processes rather

Kadınların Karar Verme Süreçlerine Göstermelik Değil Gerçekten Katılması Nasıl Sağlanır?

Barış inşası, çatışma çözümü ve kapsayıcılık düz süreçler değildir: süreçteki aktörler ileri ve geri hareket eder, ilerlemeler ve gerilemeler yaşanır. Bu tür süreçler spiral olarak düşünülmelidir. Barış inşasında aktörler daha önce buldukları yerlere geri dönerler, yapılanları yeniden, daha iyi araçlarla gözden geçirirler. Böylelikle barış süreçlerinin yapısındaki iyileşme süreklilik kazanır.

Kadınların katılımının sadece göstermelik olmaması önemlidir. Bunun için kadınların öncelikle değişimin aktörleri olma kapasitelerinin bilincinde olmaları gerekir. Kolombiya'da ve başka yerlerde, yıllar içinde çeşitli barış girişimlerine katılan kadınlar kendilerine ilişkin algılarını değiştirdiler. Kadınlar artık daha güçlü, daha özerk ve kendinden emin, kendi değerlerinin daha farkında. Kolombiya'daki kadınlar artık politikaları belirleme üzerinde etkiye sahip olabileceklerini biliyorlar, dolayısıyla iktidara sahip birilerinin bunu yapmasını beklemek yerine

than wait for someone with power to do so. Women eventually talk about the same conflict issues, but in a more engaged way, knowing they can take actions themselves.

In Colombia, women have been particularly active in ensuring the implementation of the final agreement. As a constituency, women constantly inquire as to how implementation is going, demanding reports and monitoring indicators to check that the agreement is being honoured. Small achievements towards peace give hope to women and boost their expectations.

Colombia is currently passing through a difficult phase. As a sequel, the population has been left traumatised by the conflict and the high degree of violence it witnessed. However, many Colombians, amongst them being women's groups, are still working towards peace, hoping for improvement, which is in itself an achievement.

It is easy to characterise women's participation as being parked in a corner and tokenistic. But over the past 30 years, women have significantly contributed to peacebuilding and conflict resolution in Colombia.

Over the years, women have been working on intermediate outcomes, all aimed at building peace, but have never lost sight of bigger achievements, such as accountability and democratisation. When the moment is ripe for mediation and negotiation, when violence ends, women are present to remind others that negotiations should be about building a just society, lasting peace, and furthering inclusion. This is how women make a difference.

The importance in women's participation in peace processes is maintaining stamina and hope, not to lose sight of what these groups have been working on for so long. Negotiations are a crucial moment for women, when they have to make sure their demands are taken into account.

süreçleri kendileri başlatıyorlar. Kadınlar nihayetinde aynı çatışma sorunları hakkında konuşurlar, ancak bunu daha etkileşimli bir biçimde yaparlar, zira eylemleri bizzat kendilerinin gerçekleştirebileceğini bilirler.

Kolombiya'da kadınlar, nihai anlaşmanın uygulanmasını sağlamada özellikle aktif oldular. Bir toplumsal kesim olarak kadınlar, uygulamanın nasıl gittiğini sürekli sorgular, anlaşmanın yerine getirilip getirilmediğini kontrol etmek için raporlar talep eder ve göstergeleri takip eder. Barışa yönelik küçük başarılar kadınlara umut veriyor ve beklentilerini artırıyor.

Kolombiya şu anda zor bir dönemden geçiyor. Yaşananların neticesinde halk, tanık olduğu çatışmalar ve şiddet olayları sebebiyle travmatize oldu. Bununla birlikte, aralarında kadın gruplarının da olduğu pek çok Kolombiyalı, iyileşme umuduyla hala barış için çalışıyor; bu da kendi içinde bir başarı.

Kadınların katılımını bir kenara itilmiş ve sadece simgesel olarak nitelendirmek kolaydır. Ancak son 30 yılda kadınlar, Kolombiya'daki barış inşasına ve çatışmaların çözümüne önemli ölçüde katkıda bulundular.

Yıllar boyunca kadınlar, hepsi barışı inşa etmeyi amaçlayan ara sonuçlar üzerinde çalıştılar, ancak hesap verebilirlik ve demokratikleşme gibi daha büyük başarıları asla gözden kaçırmadılar. Arabuluculuk ve müzakere zamanı geldiğinde, şiddet sona erdiğinde kadınlar, müzakerelerin adil bir toplum inşa etmek, kalıcı barış ve kapsayıcılığı ilerletmekle ilgili olması gerektiğini hatırlatmak için hazır bulunurlar. Kadınlar böylece fark yaratır.

Kadınların barış süreçlerine katılımının önemi, bu grupların uzun süredir üzerinde çalıştıkları şeyleri unutmamak için dayanıklılık ve ümit sağlamaktır. Müzakereler kadınlar için çok önemlidir, zira taleplerinin dikkate alındığından emin olmaları gerekir.

Discussion

What do women and women's organisations do differently compared to other groups in conflict resolution and peace processes?

The question about how it is possible to demonstrate that women can do things differently to the rest of society is a much-debated topic. According to her there are two answers to this question. Firstly, because women are taught by society to do so, they are often responsible for caring about others. This makes women develop certain skills, in particular, empathy, which in return gives women their role as the ones who try to empathise with people. It would be misleading to suggest that this is the case for all women, but it is certainly often valid. This learned role that women play can be very useful for peace and ideas of human rights in general - however, this should not be taken to mean that women cannot be perpetrators of violence. Furthermore, women tend to be very practical, often looking for concrete solutions to specific problems.

Secondly, over the years, feminist academics and theorists have developed alternative methods of observing people's realities that can be useful in conflict resolution. For example, feminist academics have long argued for going beyond the distinction between the private and the public to get a more holistic sense of reality. This is an approach

Tartışma

Kadın ve kadın örgütleri çatışma çözümü ve barış süreçlerinde diğer gruplardan farklı ne yapıyor?

Kadınların toplumun geri kalanından farklı şeyler yapabildiklerini göstermenin nasıl mümkün olduğu, çok tartışılan bir konu olagelmıştır. Konuşmacıya göre bu sorunun iki cevabı var. Birincisi, kadınlara toplum tarafından böyle öğretildiği için kadınlar, genellikle başkalarını önemsemekten sorumludurlar. Bu durum kadınların belirli beceriler, özellikle de empati geliştirmesine neden olur ve karşılığında kadınlara insanlarla empati kuran kişi rolünü biçer. Bunun tüm kadınlar için geçerli olduğunu ileri sürmek yanıltıcı olur, ancak çoğu zaman geçerlidir. Kadınların oynadığı bu öğrenilmiş rol, barış ve genel olarak insan hakları konularında çok yararlı olabilir; ancak bu, kadınların şiddet failleri olamayacağı anlamına gelmez. Dahası, kadınlar pratik olma eğilimindedir ve spesifik sorunlara somut çözümler ararlar.

İkinci olarak, yıllar içinde feminist akademisyenler ve teorisyenler, insanların gerçeklerini gözlemlemek adına çatışma çözümünde de faydalı olacak alternatif yöntemler geliştirdiler. Örneğin feminist akademisyenler, daha bütünsel bir gerçeklik duygusu elde etmek için özel ve kamusal olan arasındaki ayrımın ötesine geçmeyi uzun zamandır tartışıyorlar. Bu, barış araştırmalarında da faydalı olabilecek, özel olarak algılanan ancak aslında çatışma çözümünde ele alınması gereken hususlar olan birçok konuya ışık tutan bir yaklaşımdır.

Hem savaş hem de barış zamanlarında kadınlar sistemden dışlanıyor ve eşit vatandaşlar olarak görülüyor. Erkekler sıklıkla sistemlerin mevcut hâlini meşru kılmak için kadınlara olumsuz ve/veya zayıf nitelikler atfediyor, bu duruma cevaben de aksini ispatlamak için kadınların kabul edilebilir ve itaatkâr nitelikler sergileme eğilimi var. Kısa vadede bu, kadınları diyaloga dahil etme stratejisi olabilir, ancak uzun vadede kadınları başka kategorilerle sınırlamayacak mı?

Papagianni soruya, şiddet yaşanan yerlerde kadınların çatışma çözümüne olumlu bir katkı sağlama çabalarını gözlemleyen birinin bakış açısından yaklaştı. Ona göre, özellikle bu tür bağlamlarda, kadınlar

that can also be useful in peace studies, shedding light on many issues that are perceived as private but are, in fact, subjects that need to be addressed in conflict resolution.

Both in war and peace times, women are excluded from the system and are not seen as equal citizens. Whilst men often ascribe perceived negative and/or weak qualities to women to justify the way the systems are, as a response, there is a tendency to assert agreeable and submissive attributes to women to prove otherwise. In the short run this could be a strategy to include women in dialogue but in the long run, will it not confine women into other categories?

Ms Papagianni approached the question from the angle of someone observing women's efforts to make a positive contribution to conflict resolution in violent places. According to her, especially in such contexts, women never expect someone to offer them anything on a silver platter. They earn their places in the processes and that has been the source of their credibility and legitimacy. For example, in Yemen in 2011 when the Arab Spring was spreading throughout the Middle East, street demonstrations took place in different parts of the country. Women were also included in these demonstrations and some lost their lives asking for democracy and human rights. When an agreement was signed at the end of 2011, a transitional process was put in place. As part of this process, there was a National Dialogue Conference. There were no questions about whether women were going to take part in the conference, they were amongst the martyrs of the revolution. They were not expecting anyone to hand them anything, they had earned their place on the negotiation table. Drawing upon her experiences in the field, Ms Papagianni said that if women had not built their legitimacy either through decades of advocacy or very strong visions of how society should be or by sacrificing their lives in some cases, they would not have had a role at the table.

Ms Salamanca added that, just like men, there are many different kinds of women. They have different ways of doing things, perspectives, positions, and conditions in society bring new realities to a negotiation -different things to consider- and can influence the framing of policies. There are points of view that will never be highlighted if women are not included in the dialogue. Therefore, regardless of how they think, it is crucial to have them present. Furthermore, as Ms Papagianni argued, because

Participants had the opportunity to engage in discussion with the speakers.

Katılımcılar, konuşmacılarla diyaloga grime fırsatı buldu.

hiçbir zaman birinin kendilerine her şeyi hazırlayıp sunmasını beklemezler. Kadınlar süreçlerdeki yerlerini kendi çabalarıyla kazandılar ve bu onların güvenilirliğinin ve meşruiyetinin kaynağı oldu. Örneğin, Arap Baharının Orta Doğu'ya yayıldığı 2011'de Yemen'de, ülkenin farklı yerlerinde sokak gösterileri yapıldı. Bu gösterilere kadınlar da katıldı ve bazıları demokrasi ve insan hakları için hayatını kaybetti. 2011 sonunda anlaşma imzalandığında, bir geçiş süreci başlatıldı. Bu sürecin bir parçası olarak Ulusal Diyalog Konferansı düzenlendi. Kadınların konferansa katılıp katılmayacağı sorulmadı, zira kadınlar devrim şehitleri arasındaydılar. Kimsenin kendilerine bir şey vermesini beklemiyorlardı, müzakere masasındaki yerlerini kazanmışlardı. Papagianni, bu alandaki deneyimlerine dayanarak, eğer kadınlar meşruiyetlerini onlarca yıllık savunuculuk veya toplumun nasıl olması gerektiğine dair çok güçlü inançları yoluyla, hatta bazı durumlarda hayatlarını feda ederek kazanmasalardı, masada kendilerine bir yer edinemeyeceklerini söyledi.

Salamanca, tıpkı erkekler gibi, kadınların da türlü çeşitli olduğunu sözlere ekledi. Kadınlar işlerini farklı şekillerde yaparlar, farklı bakış açılarına, konumlara ve toplumsal koşullara sahiptirler, müzakereye farklı bakış açıları getirirler ve politikaların nasıl ele alınacağını etkileyebilirler. Kadınlar diyaloga dahil edilmezse asla öne çıkamayacak olan kimi bakış açıları var. Bu nedenle nasıl düşündüklerinden bağımsız olarak, kadınların mevcudiyeti çok önemlidir. Dahası, Papagianni'nin savunduğu gibi,

of existing power relations in almost all societies in the world, women have had to gain a place to talk. Nobody invited women to talk without a particular reason to do so.

The period following a peace agreement, its implementation, and protecting peace are delicate and crucial processes. What are the things that are done to ensure the implementation of the agreement and to prevent the conflict from re-starting?

Ms Salamanca stated that the peace agreement in Colombia had established a framework for the implementation of the agreement. This framework included various indicators as monitoring mechanisms. There were more than 100 recommendations for implementation, also focusing on gender. Those indicators are still considered in the implementation of the agreement. Furthermore, for monitoring, in Colombia, there is the UN mission. Every three months they prepare a report about reintegration and other issues related to ex-combatants. The government then has an office that deals with the rest of the matters, monitoring the indicators and the implementation of the agreement. There is also the Kroc Institute that prepares reports. Another body is a working group that is formed by

dünyadaki hemen hemen tüm toplumlardaki mevcut güç ilişkileri nedeniyle, kadınlar konuşmak için kendilerine yer açmak zorunda kalmıştır. Hiç kimse kadınları belirli bir neden olmadan konuşmaya davet etmedi.

Bir barış anlaşmasını izleyen dönem, anlaşmanın uygulanması ve barışın korunması hassas ve hayati süreçlerdir. Anlaşmanın uygulanmasını sağlamak ve çatışmanın yeniden başlamasını önlemek için neler yapılır?

Salamanca, Kolombiya'daki barış anlaşmasının, anlaşmanın uygulanmasına yönelik bir çerçeve oluşturduğunu belirtti. Bu çerçeve, izleme mekanizmaları olarak çeşitli göstergeler içermektedir. Cinsiyete de odaklanan 100'den fazla uygulama önerisi vardı. Bu göstergeler, anlaşmanın uygulanmasında hala dikkate alınmaktadır. Ayrıca, Kolombiya'da izleme ile görevli bir BM misyonu mevcut. Her üç ayda bir yeniden bütünleşme (reentegrasyon) ve eski gerillalarla ilgili diğer konular hakkında bir rapor hazırlıyorlar. Hükümetin diğer konularla ilgilenen, göstergeleri ve anlaşmanın uygulanmasını izleyen bir ofisi var. Rapor hazırlayan Kroc Enstitüsü mevcut. Diğer bir organ, çeşitli kadın örgütlerinin temsilcilerinden oluşan bir çalışma grubu. Salamanca, kadın grupları olarak ba-

Participants asked questions about the experiences of the speakers' work promoting women's role in conflict resolution.

Katılımcılar, konuşmacıların çatışma çözümünde kadının rolünü destekleyen çalışmalarına dair sorular sordular.

representatives from various women's organisations. Ms Salamanca expressed that as women's groups they are trying to monitor the implantation of the peace agreement and are in constant contact with women in conflict-affected areas to better grasp their problems and needs. They are also focusing on how the principles that were agreed upon in the agreement could be incorporated into the wider public policy of the government to make peace sustainable in the long run and change the society in general to prevent another conflict in the future.

How can different women and women's organisations come together and organise for peace initiatives? What should be done to encourage women to participate in peacebuilding?

Ms Salamanca discussed how, in Colombia, they noticed an interesting dynamic between women that are human rights defenders and women that are peacebuilders. Although they are two sides of the same, so to speak, and they are working together all the time, peacebuilders have to build the conditions for human rights to be an established status whereas human rights defenders will defend the rights. In many cases this makes the status of peacebuilders more isolated, especially for women. Therefore, they find support when they have regional and national platforms where they can feel like they have support and a safe place. There is also a need for women to recog-

Rosa Emilia Salamanca katılımcıların sorularını yanıtladı.

Rosa Emilia Salamanca responded to participant questions.

nış anlaşmasının uygulanmasını izlemeye çalıştıklarını ve sorunlarını ve ihtiyaçlarını daha iyi anlamak için çatışmalardan etkilenen bölgelerdeki kadınlarla sürekli temas halinde olduklarını ifade etti. Ayrıca, anlaşmada kararlaştırılan ilkelerin, uzun vadede barışı sürdürülebilir kılmak ve gelecekte başka bir çatışmayı önlemek adına genel olarak toplumu değiştirmek için hükümetin daha geniş kamu politikasına nasıl dahil edilebileceğine odaklanıyorlar.

Farklı kadınlar ve kadın örgütleri nasıl bir araya gelebilir ve barış girişimleri için örgütlenebilir? Kadınları barış inşasına katılmaya teşvik etmek için ne yapılmalıdır?

Salamanca, Kolombiya'da insan hakları savunucusu olan kadınlarla barışı sağlayan kadınlar arasında ilginç bir dinamiği fark ettiklerini anlattı. Aslında aynı tarafta yer alsalar ve her zaman birlikte çalışıyor olsalar da, barışı inşa edenler insan haklarının yerleşik bir durum olması için gerekli koşulları oluşturmaya çalışır, oysa insan hakları savunucuları hakları savunacaktır. Pek çok durumda bu, barış inşacılarını, özellikle kadınları, daha izole hale getiriyor. Bu nedenle barış inşacısı kadınlar, destek aldıklarını ve güvenli bir yere sahip olduklarını hissedebilecekleri bölgesel ve ulusal platformlara sahip olduklarında destek bulurlar. Kadınların toplum içindeki konumlarını ve birbirlerinden nasıl farklı olduklarını anlamalarına da ihtiyaç vardır. Birbirlerinin bilgilerinin farkında olmaları, bu bilgileri değiş tokuş etmeleri, birlikte çalışmalarını ve güçlü ağlar oluşturmaları gerekir.

Farklı geçmişlere ve birikime sahip kadınlar arasında işbirliğinin önemi daha önce vurgulandı. Genellikle bu tür iş birlikleri, merkeze daha yakın olan, farklı taraflardan olan ancak halihazırda müzakere etmeye istekli olan kadınlarla başlar. Yelpazenin zıt uçlarında olan insanları bir araya getirmek nasıl mümkün olabilir?

Papagianni'ye göre, çatışma dönüşümü için diyalogu kullanmak adına merkezde yer alan kişileri müzakere masasına getirmek nispeten basit. Zıt uçlardakileri masaya getirmek daha zordur. Bu konu sadece aşırı uçlarda olanlar için bir sorun değil; onların müzakerelerin bir parçası olmaları çok önemli olduğu için herkesi etkiliyor. Bunun zaman aldığına ve güven inşası gerektirdiğine dikkat etmek gerekir. Aşırı olarak görülenlere güven duygusu vermek, seslerinin duyulmasını sağlamak, basitçe aşırı olarak kategorize edilmeyeceklerinden ve uzlaşmaya ilgi duymayan kişiler olarak

nise their position within society and how they differ from each other. They need to recognise each other's knowledge, interchange that knowledge, work together, and form strong networks.

The importance of cooperation between women from different backgrounds has been highlighted already. Often, these types of cooperation start with the women who are closer to the centre, who are from different sides but are already willing to negotiate. How is it possible to bring people who are more on the opposite ends of the spectrum together?

According to Ms Papagianni, it is relatively simple to bring people who are centrists to the negotiation table, to use dialogue for conflict transformation. It is more difficult to bring the extremes to the table. This issue is not only a problem for the ones who are on the extreme ends, but it affects everyone since it is crucial that they are a part of the negotiations. It is important to note that this takes time and confidence building. It takes a lot of time to give a sense of trust to those who are seen as being extreme, to ensure them that their voices will be heard, that they will not be categorised simply as an extreme, and that they will not be labelled as uninterested in compromise. This is a very difficult thing to do in many settings but it is, nonetheless, essential. It should be considered as one of the primary tasks of peacemakers. Another important aspect is that there needs to be some sort of an understanding about what is going to be negotiated and there needs to be mutual respect and tolerance between all those engaging in dialogue.

Here, Ms Salamanca noted that in some cases there is a need to work together even when there is no confidence between sides. There is a need to learn how to live without this confidence. Sometimes things move fast and there is no time to build confidence. There is, therefore, a need to learn how to navigate this lack of confidence. In other cases, there will be moments when the confidence will be weak compared to other moments but there is still a need to keep working on it despite differences persisting to exist.

During peace negotiations there are certain road blocks, times when things come to a halt. This also happened in Colombia when the 2016

etiketlenmeyeceklerinden emin olmak çok zaman alır. Bu, birçok durumda yapılması çok zor bir şeydir, ancak yine de gereklidir. Barış yapımcıların temel görevlerinden biri olarak görülmelidir. Bir diğer önemli husus, neyin müzakere edileceğine dair bir çeşit ortak anlayış olması ve diyaloga giren herkes arasında karşılıklı saygı ve hoşgörü olması gerektiğidir.

Salamanca, bazı durumlarda taraflar arasında güven olmasa bile birlikte çalışma ihtiyacı olduğunu kaydetti. Bu güven olmadan nasıl devam edilebileceğini öğrenmeye ihtiyaç var. Bazen işler hızlı ilerler ve güven inşa etmek için zaman yoktur. Bu nedenle, bu güven eksikliğinin nasıl giderileceğini öğrenmeye ihtiyaç vardır. Diğer durumlarda, diğer anlara kıyasla güvenin daha zayıf olacağı anlar olacaktır, ancak devam eden farklılıklara rağmen meseleler üzerinde çalışmaya devam etmek gerekir.

Barış müzakereleri sırasında işlerin durma noktasına geldiği zamanlar, bazı engeller tecrübe edilebilir. Bu, Kolombiya'da da 2016 referandum sonucu olarak halkın % 50,2'si barış anlaşmasına karşı geldiğinde yaşandı. Bu tür zorlukların üstesinden gelmek ve konu üzerinde çalışmaya devam etmek nasıl mümkün olabilir?

Salamanca, bu sonuç ortaya çıktığında, kendisinin ve çatışmayı çözme tahhüdünde bulunan diğer pek çok kişinin, ölecekmiş gibi hissettiklerini ifade etti. Bazı günler depresyonda ve umutsuz hissettikleri oldu. Ancak başka arka planlardan farklı insanlarla temas halinde olmak bu noktada etkili oldu. Referandumun ardından Kolombiya'daki gençler daha önce yapmadıkları gibi hareket etmeye başladılar ve şiddetin devam ettiği bir ülkede yaşamak istemediklerini söylediler. Barış istemeye başlayanlar, yaşlı kadınlarla birlikte genç erkekler ve kadınlardı. Salamanca, Sessizlik Yürüyüşünü (Marcha del Silencio) inanılmaz derecede etkileyici bir dönüm noktası olarak hatırladı. Yürüyüş sırasında hiçbir siyasi işaret yoktu, sadece mumlar ve sloganlar vardı: "Adalet istiyoruz! Barış istiyoruz!" Salamanca'ya göre yürüyüş, referandum sonucuna rağmen barışa yönelik isteğin sürdüğünü göstermesi açısından çok önemli bir andı.

Çatışmalardan en çok etkilenenler çocuklar ve kadınlardır. Müzakere sürecindeki katkılarının yanı sıra, savaş mağduru kadın ve çocukları korumaya yönelik çalışmalar ve girişimler de yapılıyor mu?

Papagianni, çatışmaların kamusal ve özel tarafı arasındaki boşluğu doldurmakla ilgili daha önce yapılan yorumları hatırlatarak çatışmaların

referendum results indicated that 50.2% of the votes were against the peace agreement. How is it possible to overcome such challenges and keep working on the topic?

Ms Salamanca expressed that when this result came through, she and many others who were committed to conflict resolution felt crushed, as if they were dying. There were some days when they felt depressed and bereft of hope. However, she discussed feeling the importance of people being in contact with different people from other backgrounds. Following the referendum, young people in Colombia started moving as they had not previously done and started saying that they did not want to live in a country where violence persisted. It was the young men and women, alongside older women who started calling for peace. Ms Salamanca recalled the March of Silence (Marcha del Silencio) as an incredibly moving turning point. During the march, there were no political signs, only candles, and they were chanting: "We want justice! We want Peace!" According to Ms Salamanca, the march was an pivotal moment in showing that an appetite for peace remained despite the result of the referendum.

Children and women are the most harshly impacted by conflicts. Apart from their contributions in the negotiation process, are studies and initiatives also undertaken to protect women and children who suffer from war?

Ms Papagianni recalls comments made earlier about bridging the gap between the public and private side of conflicts and believes that data and statistics are important in doing this in order to show the real impact of conflicts on families, women, and children. This ends up playing an important role during negotiations in peace processes and conflict resolution because it is credibly produced data that can be used to advocate on behalf of women and children, to make sure that their needs are being represented and met in negotiations. In Ms Papagianni's experience, most countries she has worked in undertake such studies, and often do so in collaboration with national institutions, such as universities. She gives the example of the Philippines, in which such studies were used to inform both the agenda for negotiations and the clauses of the final agreement that was signed. She also notes how bringing irrefutable data to negotiations further supports women and children that have been impacted by conflicts by affirming that their issues and experiences are real and should be represented.

aileler, kadınlar ve çocuklar üzerindeki gerçek etkisini göstermeleri açısından veri ve istatistiklerin önemli olduğuna söyledi. Bu veriler, barış süreçlerinde ve çatışma çözümündeki görüşmelerde önemli bir rol oynamaktadır çünkü kadın ve çocukların ihtiyaçlarının müzakerelerde temsil edilmesini ve karşılanmasını sağlamak için, kadınlar ve çocuklar adına savunma yapmak için kullanılabilir, güvenilir bir şekilde üretilmiş verilerdir. Papagianni'nin deneyimine göre, çalıştığı çoğu ülke bu tür çalışmalarını gerçekleştiriyor ve bunu genellikle üniversiteler gibi ulusal kurumlarla iş birliği içinde yapıyor. Bu tür çalışmaların hem müzakere gündemini hem de imzalanan nihai anlaşmanın maddelerini şekillendirmek için kullanıldığı Filipinler örneğini veriyor. Ayrıca, tartışmalara yadsınamaz verilerin dahil edilmesinin, çatışmadan etkilenen kadınların ve çocukların sorunlarının ve deneyimlerinin gerçek olduğunu ve temsil edilmeleri gerektiğini ispatladığını belirtiyor.

Kolombiya'da FARC militanlarının %40'ının kadın olduğu kaydedildi. Bu kadın FARC militanları ile toplumdaki farklı kadın grupları arasındaki ilişki neydi ve ikisi arasında nasıl bir diyalog kuruldu?

Salamanca, barış sürecinin başlangıcında FARC ile Kolombiya hükümeti arasındaki müzakerelerin, FARC Kolombiya'da yasaklı olduğu için Küba'da yapıldığını anlattı. Sonuç olarak, FARC delegasyonu ile bu resmi toplantılar aracılığıyla diyalog kuruldu. Örneğin, toplumsal cinsiyet komisyonu, kadınlar ve FARC üyeleri arasında toplumsal cinsiyet merkezli kalıcı tartışmaların gerçekleşmesini mümkün kıldı; özellikle kadınlara ve mağdurlara kendilerini ve vakalarını ifade etme fırsatı verdi. FARC'daki kadınlar ile hala çatışmanın olduğu bölgelerdeki kadınlar arasında değil, bu toplantılar aracılığıyla bir diyalog kuruldu.

Salamanca ayrıca, FARC içindeki çoğu genç ve kırsal kesimden gelen ve %40'ı oluşturan kadınlar ile savaşçılar arasındaki güç dinamiklerine dikkat çekti. Kadın örgütleriyle kurulan diyalogun FARC içinde kadının rolü ve konumuna dair fikirlerin değişmesine yardımcı olduğuna inanıyor. Artık FARC silahlı mücadeleyi bıraktığı ve topluma siyasi bir hareket olarak entegre olduğu için FARC içindeki kadınlar partide kendi seslerini bulmaya çalışıyor; bu esnada da bu konu önemli tartışılır oldu. Salamanca, çok değişmek zorunda kaldıkları için bunu yapmanın onlar için kolay olmadığını anlıyor; siyasi parti içinde kadın ve kadın sorunları için yeni bir alan açmaya çalışıyorlar.

Participants discussed issues from avoiding tokenism to overcoming differences between women working for peace.

Katılımcılar, kadınları göstermekten kullanılmaktan başa yönelik birlikte çalışan kadınların farklılıklarını aşmasına yönelik bir dizi konuyu ele aldı.

In Colombia, it has been noted that 40% of FARC militants are female. What was the relationship between these female FARC militants and different groups of women within society, and how did they establish a dialogue between the two?

Ms Salamanca discussed that at the start of the peace process, negotiations between FARC and the Colombian government had to be done in Cuba, as the former were a banned group in Colombia. As a result, dialogue was built through these official meetings with the FARC delegation. The gender commission, for example, allowed for permanent discussions between women and members of FARC that centred around gender – giving opportunities for women and victims, in particular, to present themselves and their cases. It was through these meetings that a dialogue was built, rather than between women in FARC and women in regions where there was still conflict.

Ms Salamanca also noted the power dynamic within FARC between the 40% of women, most of whom were young and from rural areas, and the combatants. She believes that the dialogue with women's organisations helped to change the ideas behind women's role and condition within FARC. Especially now that FARC are ex-combatants and are integrating into society as a political movement, this has become an important dis-

Bakım etiği, çatışmanın üstesinden gelmede önemli bir sosyal sermayedir, ancak çoğu kez devletin hegemonik söylemi ve politikası karşısında etkisizleşir. Çatışma çözümünde önemli bir sosyal sermaye olarak konumunu sürdürmesi için bakım etiğini nasıl ifade edebilir ve teşvik edebiliriz?

Papagianni, ailemiz, toplumumuz ve eğitim sistemimiz aracılığıyla içinde yetiştirdiğimiz statü ve grup zihniyetinin yanı sıra, çoğumuzun içinde birbirimize karşı duyduğumuz sorumluluk ve önemseme duygularının da var olduğunu söyleyerek başladı. Kendisinin Balkanlar bölgesinden olduğunu belirten Papagianni, bu ilginin ve ötekinin insanlaştırılmasının, devletin grup zihniyetine nasıl dönüştüğünü anladığını ve gördüğünü belirtti. Barış süreçlerinde bunu aşmanın yolu, devletin ihtiyaçları ile değişim ve dönüşümün tehdidi altında hissedenleri zorunlu değişim ve dönüşüm ihtiyacıyla birleştirmek için iki tarafa hitap eden ortak bir dil oluşturmaktan geçiyor.

Papagianni, yurttaşlık merkezli bir söylemin yavaş yavaş ortaya çıktığı Myanmar örneğini verdi. Kolayca üzerinde anlaşmaya varılamayan kavramlar olan etnik köken veya insan hakları söylemlerinden ziyade, vatantaşlık devlet için kabul edilebilir bir kavram, aynı zamanda (insan) haklarını ve sorumluluklarını, özellikle de devletin sorumluluklarını da kapsıyor.

cussion as women within FARC are finding their own voices in the party. She recognises this is not easy for them to do as they have had to change a lot, however they are trying to build a new place for women and women's issues inside the political party.

Ethics of care is an important social capital in overcoming conflict, however, it often gives way to the hegemonic discourse and politics of a state. How can we articulate and promote ethics of care so that it sustains its position as an important social capital in conflict resolution?

Ms Papagianni began by saying how within most of us coexists the care we feel for each other as fellow individuals alongside the status and group mentality that we are raised with through our families, society, and education system. She noted, from her own personal experience of coming from the Balkans, how she understands and has seen the way this care for and humanisation of others can give way to the group mentality of the state. The way to overcome this in peace processes is through generating a shared language that appeals to the two sides, in order to marry the needs of the state and those who may feel threatened by change and transformation, with the imperative need for change and transformation.

Ms Papagianni gave the example of Myanmar, in which a discourse is slowly emerging that is centred around citizenship. Rather than discourses of ethnicity or human rights – which are concepts that are not easily agreed upon – citizenship is acceptable to members of the state, while also having embedded within it the notions of (human) rights and responsibilities, specifically the responsibilities of the state in upholding them. She recognised that it can be a slow process but hopes that by finding a common language that both sides can access agreeably, the two sides will evolve into more liberal and all-encompassing concept over time.

Ms Salamanca added that, from her perspective, the question of how to maintain an ethics of care comes down to power and the way power is expressed. Looking at patriarchal power specifically, as it is within many systems, there is often no valuation for ethics of care. The closer people get to power, the more they start to emulate these patriarchal values, patterns of behaviour, and priorities too, as this is necessary to maintain your status and survive within the system. This is how ethics of care can get lost when faced with the hegemonic discourse and politics of the

Bunun yavaş bir süreç olabileceğini kabul eden Papagianni, her iki tarafın da kabulleneceği ortak bir dil bulmak suretiyle tarafların zamanla daha liberal ve kapsayıcı bir konuma geleceğini umuyor.

Salamanca, kendi bakış açısından, bakım etiğinin nasıl sürdürüleceği sorusunun iktidarla ve iktidarın nasıl ifade edildiğiyle yakından alakalı olduğunu belirtti. Ataerkil iktidara baktığımızda, birçok sistemde olduğu gibi, bakım etiğine pek de değer verilmediğini görürüz. İnsanlar iktidara ne kadar yaklaşırsa, bu ataerkil değerleri, davranış kalıplarını ve öncelikleri de o kadar çok taklit etmeye başlarlar; bu, kişinin statüsünü koruması ve sistem içinde hayatta kalması için gereklidir. Devletin hegemonik söylemi ve siyaseti karşısında bakım etiği bu şekilde kaybolabilir. Salamanca, bu sorunun nasıl çözüleceğine ve yaşamın temelde farklı iki gerçeği arasındaki gerilimin nasıl uzlaştırılacağına dair tam bir cevap verilmesinin zor olduğunu söyledi; bu çelişkiyi aşmak için iktidarın arkasındaki fikirleri değiştirmek gerekir. Bu sayede mevcut davranışlar ve değerler değiştirilerek bunların yerine özen ve duyarlılığın güçlendirilmesi mümkün kılınır.

Yıllar geçtikçe, çatışma çözümü süreçlerine dahil olan kadınlar genellikle değişimin itici güçleri haline geldi. Bugünden geriye dönüp baktığımızda bu çok yönlü değişim hakkında ne düşünüyorsunuz ve barış süreçlerine katılımınızın başlangıcından bugüne kadar kişisel olarak nasıl değiştiniz?

Bayan Papagianni, barış süreçlerine katılım gösterdiği yirmi yıl içinde kendi ülkesini içeren bir süreçte hiç görev almadığını ve bu nedenle üçüncü bir taraf olarak konumunun bakış açılarını, deneyimlerini ve insanların onu algılama şeklini etkilediğini belirtti. Üçüncü taraf olarak, genellikle cinsiyet ve kimlik meseleleriyle ilgili olan belirli bir şekilde algılanıyor. Örneğin beklentiler, üçüncü taraf arabuluculuğunun erkeksi bir faaliyet olduğunu ve özellikle yaşlı, beyaz, Avrupalı erkeklerin görev alanı olduğunu dikte ediyor. Papagianni, bu beklentilerin geçmişte kendisini nasıl kötü hissettirdiğini hatırlıyor, ancak yirmi yıldan fazla bir süre içinde artık bu tür beklentilerden etkilenmemeyi öğrenmiş. Şimdi, ilerlemenin en iyi yolunun, elinden gelenin en iyisini yapmak ve geri kalan değişimler içinde hayatını yaşamak olduğuna inanıyor.

Salamanca da barış süreçlerine dahil olmaya başladığından beri çok değiştiğine inanıyor. Beklentilerini gerçeklikle uyumlu hale getirmek zorunda kaldı, bu da süreçte daha sakin ve daha sabırlı bir kişiye dönüşmesi

state. Ms Salamanca recognised that a full answer for how to solve this issue and reconcile the tension between what are essentially two different realities of life is very difficult to ascertain, however, it is important to consider changing the ideas behind power in order to break down these current behaviours and values and allow for care and sensitivity to be empowered instead.

Over the years, women involved in conflict resolution processes have often become the propellers of change. Looking back from today, what do you think of this multi-faceted change, and how have you personally changed from the beginning of your involvement in peace processes until now?

Ms Papagianni noted how in her twenty years participating in peace processes she has never done so in one involving her own country, and so her position as a third party has influenced her perspectives, experiences, and the way people perceive her. Being a third party, she is perceived in a particular way, that is often related to issues of gender and identity. For instance, expectations dictate that third-party mediation is a masculine activity, and the remit of older, white, European men in particular. Ms Papagianni talks of how these expectations used to make her emotional, but over twenty years she has changed to, in her words, “let them wash over me”. Now, she believes that the best way to move forward is simply through doing your best work and living your life through the rest of the changes.

Ms Salamanca also believes she has changed a lot since the beginning of her involvement in peace processes. She has had to harmonise her expectations with reality, which has meant she has become calmer and more patient in the process. Now, she also recognises that it is impossible to lead alone, and that everything they have achieved for women in Colombia has been as a result of working together. In particular, she highlighted the importance of fully recognising one another, and overcoming small differences in opinions or behaviours to build solidarity. She also discussed how she has become more humble when it comes to interactions with people in local areas, who may understand certain terms or ideas differently because of their difference in knowledge, experience, and perspective. Overall, she considers herself more humble, more patient, and with a completely different idea of power from when she started her involvement in peace processes.

sayesinde mümkün oldu. Şimdi tek başına liderlik etmenin imkânsız olduğunu ve Kolombiya’da kadınlar için başardıkları her şeyin birlikte çalışmanın bir sonucu olduğunu da kabul ediyor. Dayanışma inşa etmek için birbirini tam olarak tanımının ve fikir ve davranışlardaki küçük farklılıkların üstesinden gelmenin önemini özellikle vurguladı. Ayrıca bilgi, deneyim ve bakış açılarındaki farklılıklar nedeniyle belirli terimleri veya fikirleri farklı şekilde anlayabilen yerel bölgelerdeki insanlarla etkileşim söz konusu olduğunda nasıl daha alçakgönüllü hale geldiğini anlattı. Genel olarak kendisini daha alçakgönüllü, daha sabırlı ve barış süreçlerine ilk katılmaya başladığı zamandan tamamen farklı bir güç fikrine sahip biri olarak görüyor.

Conclusion

Kerim Yıldız closed the meeting by thanking once again the speakers and the participants for an informative and useful meeting. He highlighted DPI's recognition of the importance of women's inclusion in conflict resolution processes and that it remains invaluable to provide a platform where women can openly share their first-hand experiences of peace and resolution processes.

Initial feedback demonstrated that participants valued DPI's efforts in organising an inclusive meeting where women of different backgrounds and regions in Turkey can come together and discuss conflict resolution issues despite the challenging situation surrounding Covid-19. In addition, participants gained knowledge about many examples from around the world and heard about the lessons learnt from women's involvement in peace processes, particularly in the Colombian case. Participants also stated their intentions to share what they had learned during the Roundtable with the parties, institutions and NGOs of which they are a member. Multiple participants commented on the sense of hope that this particular online roundtable had instilled in them. Hearing accounts of women overcoming challenges during difficult times to contribute towards peace and conflict resolution processes was very valuable in this sense. Some participants noted their hope that in person meetings might become possible again soon as it can be even more impactful to discuss such issues face-to-face.

Sonuç

Kerim Yıldız, bilgilendirici ve faydalı bir toplantı için konuşmacılara ve katılımcılara bir kez daha teşekkür ederek toplantıyı sonlandırdı. DPI'nın, kadınların çatışma çözüm süreçlerine dahil edilmesinin önemini kabul ettiğini ve kadınların barış ve çözüm süreçlerine ilişkin ilk elden deneyimlerini açıkça paylaşabilecekleri bir platform sağlamanın paha biçilmez olduğunu vurguladı.

İlk geri bildirimler, katılımcıların DPI'nın Türkiye'deki farklı arka planlara sahip ve çeşitli bölgelerden gelen kadınları bir araya getirerek Covid-19'la ilgili zorlu duruma rağmen çatışma çözümü konularını tartışabilecekleri kapsamlı bir toplantı düzenleme çabalarına değer verdiğini gösterdi. Buna ek olarak, katılımcılar dünyanın dört bir yanından birçok örnek hakkında bilgi edindiler ve özellikle Kolombiya örneğinde kadınların barış süreçlerine katılımından çıkarılan dersleri dinlediler. Katılımcılar ayrıca yuvarlak masa toplantısında öğrendiklerini üye oldukları parti, kurum ve STK'larla paylaşma niyetlerini de ifade ettiler. Birden fazla katılımcı, bu özel çevrimiçi yuvarlak masa toplantısının onlara aşıladığı umut duygusu üzerine yorum yaptı. Barışa ve çatışma çözüm süreçlerine katkıda bulunmak için zor zamanlarda zorlukların üstesinden gelen kadınların anlattıklarını dinlemek bu anlamda çok değerliydi. Bazı katılımcılar bu tür konuları yüz yüze tartışmanın daha da etkili olacağından, yüz yüze görüşmelerin kısa süre sonra yeniden devam edeceğine dair umutlarından söz ettiler.

Such discussions can prepare the groundwork for a possible future resumption of the resolution process and contribute to the advancement of conflict resolution and democratisation in Turkey. Hearing the experiences of the speakers during this online roundtable highlighted the continued importance of ensuring women are included fully in all aspects of conflict resolution processes. By promoting discussion such as those at this online roundtable, DPI is able to keep conflict resolution issues alive in the hope that one day the lessons learnt and knowledge gained will feed into a future peace process in Turkey – one which is inclusive and sees women at the forefront of both local and national level efforts.

In order to follow up on the discussions from this activity, DPI has put in place plans for further online roundtable meetings to take place with a range of speakers to further provide opportunities for diverse groups of women to come together and discuss important conflict resolution themes and concepts. Our chief aim is to keep channels of dialogue open during this difficult time, but also to continue expanding the groups that our activities engage.

Bu tür tartışmalar, çözüm sürecinin ileride yeniden başlaması için zemin hazırlayabilir ve Türkiye’de çatışma çözümü ve demokratikleşmenin ilerlemesine katkıda bulunabilir. Bu çevrimiçi yuvarlak masa toplantısında konuşmacıların deneyimlerini dinlemek, kadınların çatışma çözüme süreçlerinin tüm yönlerine tam olarak dahil edilmesini sağlamanın devam eden önemini vurguladı. DPI, bu çevrimiçi yuvarlak masa toplantısında olduğu gibi tartışmaları teşvik ederek, bir gün öğrenilen derslerin ve kazanılan bilgilerin gelecekte Türkiye’deki barış sürecini besleyeceği ümidiyle çatışma çözümü sorunlarını canlı tutabilir – bu sürecin kapsayıcı olması ve kadınları hem yerel hem de ulusal düzeydeki çabaların ön saflarında bulundurması istenmektedir.

DPI, bu faaliyette yapılan tartışmaları takip etmek amacıyla, çeşitli kadın gruplarının bir araya gelip önemli çatışma çözümü konularını tartışmaları için fırsatlar sağlamak üzere bir dizi konuşmacı ile birlikte daha fazla çevrimiçi yuvarlak masa toplantısı gerçekleştirme planları yapmıştır. Başlıca amacımız, bu zor dönemde diyalog kanallarını açık tutmak ve aynı zamanda faaliyetlerimizin kapsadığı grupları genişletmeye devam etmektir.

Participant List

Aşkın Asan	<i>Professor at İstanbul Ticaret University & Former Deputy Minister of Family and Social Policy, Board Member of Maarif Foundation, Turkish GREVIO member</i>
Ayşe Betül Çelik	<i>Professor at Sabancı University</i>
Ayşegül Doğan	<i>TV Journalist at Yeniden TV</i>
Cansu Çamlıbel	<i>Editor-in-chief of Duvar English</i>
Ceren Akkaya	<i>Lawyer & National Expert for European Commission's Extensive Project to Prevent Violence Against Women in Turkey</i>
Dilara Gök	<i>Co-founder of Young Mediators</i>
Elif Çakır	<i>Columnist at Daily Karar</i>
Emine Uçak Erdoğan	<i>Author & Columnist at Sivilsayfalar</i>
Fatma Bostan Ünsal	<i>Academic & Member of Right and Justice Platform</i>
Filiz Bedirhanoglu	<i>Deputy Chairwoman of Diyarbakır Industrialists' and Business People Association (DİSİAD)</i>
Gülçin Avşar	<i>Lawyer & Founding Member of DEVA Party</i>
Gülseren Onanç	<i>Former Party Assembly Member of Republican People's Party (CHP) & Founder of Equality and Justice Women Platform</i>

Katılımcı Listesi

Aşkın Asan	<i>İstanbul Ticaret Üniversitesi Öğretim Görevlisi, Eski Aile ve Sosyal Politikalar Bakan Yardımcısı, Maarif Vakfı Heyeti Üyesi ve GREVIO Türkiye üyesi</i>
Ayşe Betül Çelik	<i>Profesör, Sabancı Üniversitesi</i>
Ayşegül Doğan	<i>Gazeteci, Yeniden TV</i>
Cansu Çamlıbel	<i>Yazı işleri müdürü, Duvar English</i>
Ceren Akkaya	<i>Hukukçu & Avrupa Konseyi'nin Türkiye'de Kadına Yönelik Şiddet ve Aile İçi Şiddette Karşı Kapsamlı Müdahale Geliştirme Projesi Ulusal Uzmanı</i>
Dilara Gök	<i>Kurucu, Genç Arabulucular</i>
Elif Çakır	<i>Köşe Yazarı, Karar</i>
Emine Uçak Erdoğan	<i>Yazar & Sivilsayfalar Köşe Yazarı</i>
Fatma Bostan Ünsal	<i>Akademisyen & Hak ve Adalet Platformu Üyesi</i>
Filiz Bedirhanoglu	<i>DİSİAD (Diyarbakır Sanayici ve İş İnsanları Derneği) Başkan Yardımcısı</i>
Gülçin Avşar	<i>Hukukçu, DEVA Partisi Kurucu Üyesi</i>
Gülseren Onanç	<i>CHP Eski Parti Meclisi Üyesi & Eşitlik, Adalet ve Kadın Platformu Kurucusu</i>

Handan Karatas	<i>Deputy Chair of City Council of Urfa</i>
Ipek Calislar	<i>Journalist and Writer</i>
Işın Eliçin	<i>Journalist, Medyascope TV</i>
Itir Erhart	<i>Associate Professor of Communication at Istanbul Bilgi University & Co-founder of Adım Adım</i>
Julide Kural	<i>Actress</i>
Kezban Hatemi	<i>Lawyer, Head of Turkey Democracy Platform, Member of WPC (Southeastern Anatolia Region Vice President)</i>
Kübra Sağır	<i>Board Member of İsmail Beşikçi Foundation</i>
Leyla Alaton	<i>President of Alvimedica & Board Member of Alarko Holding</i>
Melda Onur	<i>Former CHP MP & Head of Social Rights Association</i>
Murkime Avcı	<i>Chair of the Board, İsmail Beşikçi Foundation</i>
Nazan Haydari Pakkan	<i>Lecturer at İstanbul Bilgi University & President of Conflict Resolution Research Centre at İstanbul Bilgi University</i>
Nebahat Akkoç	<i>Managing Director of Kamer (Women's Center) & Founder of Every Woman Deserves An Opportunity Project</i>
Neslihan Akbulut	<i>Lecturer at Mardin Artuklu University</i>
Nihal Bengisu Karaca	<i>Columnist at Daily Habertürk & Member of WPC</i>

Handan Karataş	<i>Urfa Kent Konseyi Başkan Yardımcısı</i>
İpek Çalışlar	<i>Gazeteci ve Yazar</i>
Işın Eliçin	<i>Gazeteci, Medyascope TV</i>
Itir Erhart	<i>Öğretim Üyesi, İletişim Fakültesi, İstanbul Bilgi Üniversitesi & Adım Adım Kurucusu</i>
Julide Kural	<i>Aktris</i>
Kezban Hatemi	<i>Avukat, Türkiye Demokrasi Platformu Başkanı, Eski Akil İnsanlar Heyeti Üyesi (Güneydoğu Bölgesi Başkan Yardımcısı)</i>
Kübra Sağır	<i>Kurul Üyesi, İsmail Beşikçi Vakfı</i>
Leyla Alaton	<i>Başkan, Alvimedica & Alarko Holding Kurul Üyesi</i>
Melda Onur	<i>Eski CHP Milletvekili & Sosyal Haklar Derneği Başkanı</i>
Mükrime Avcı	<i>Kurul Başkanı, İsmail Beşikçi Vakfı</i>
Nazan Haydari Pakkan	<i>Öğretim Üyesi, İstanbul Bilgi Üniversitesi & Çatışma Çözümü Araştırma Merkezi Başkanı, İstanbul Bilgi Üniversitesi</i>
Nebahat Akkoç	<i>KAMER Başkanı & Her Kadın için bir Fırsat Projesi Kurucusu</i>
Neslihan Akbulut	<i>Öğretim Görevlisi, Mardin Artuklu Üniversitesi</i>
Nihal Bengisu Karaca	<i>Gazeteci, Habertürk & Akil İnsanlar Heyeti Üyesi</i>
Nilufer Bulut	<i>TİKAD (Türk İş Kadınları Derneği) Başkanı</i>
Özlem Akarsu Çelik	<i>Gazeteci, KRT TV</i>

Nilufer Bulut	<i>Head of TIKAD</i>
Özlem Akarsu Çelik	<i>TV Programmer at KRT TV</i>
Reyhan Aktar	<i>Head of Diyarbakır Businesswomen Association (DIKAD)</i>
Safa Kocoglu	<i>Board Member of Turkey's Youth NGO Platform</i>
Şenal Sarıhan	<i>Former CHP MP from Ankara</i>
Sevilay Yılman	<i>Journalist at Daily Habertürk</i>
Sevtap Yokuş	<i>Professor of Law at İstanbul Altınbaş University</i>
Yasemin İnceoğlu	<i>Lecturer at Galatasaray University</i>
Yıldız Ramazanoğlu	<i>Columnist at Daily Karar</i>
Zeynep Alkış	<i>Former Member of AK Party's Central Decision and Executive Board</i>
Zeynep Ardic	<i>Lecturer at Medeniyet University</i>
Zeynep Tanbay	<i>Dancer, Choreographer</i>
Katia Papagianni	<i>Director – Mediation Support and Policy, HD Centre</i>
Rosa Emilia Salamanca	<i>Executive Director of Corporación de Investigación y Acción Social y Económica (CIASE)</i>
Bertie Ahern	<i>Former Taoiseach, Government of Ireland</i>
Catherine McManus	<i>Deputy Head of Mission, Embassy of the Republic of Ireland to Ankara</i>
Ambassador Christian Berger	<i>Head of the European Union Delegation to Turkey</i>

Reyhan Aktar	<i>DIKAD (Diyarbakır İş Kadınları Derneği) Başkanı</i>
Safa Kocoglu	<i>Türkiye Gençlik STK Platformu Kurul Üyesi</i>
Şenal Sarıhan	<i>Eski CHP Ankara Milletvekili</i>
Sevilay Yılman	<i>Gazeteci, Habertürk Gazetesi</i>
Sevtap Yokuş	<i>Hukuk Profesörü, İstanbul Altınbaş Üniversitesi</i>
Yasemin İnceoğlu	<i>Öğretim Üyesi, Galatasaray Üniversitesi</i>
Yıldız Ramazanoğlu	<i>Gazeteci, Karar Gazetesi</i>
Zeynep Alkış	<i>AK Parti MKYK Eski Üyesi</i>
Zeynep Ardic	<i>Öğretim Görevlisi, Medeniyet Üniversitesi</i>
Zeynep Tanbay	<i>Dansçı ve koreograf</i>
Katia Papagianni	<i>Direktör, Arabuluculuk Desteği ve Politikalar, İnsani Diyalog Merkezi</i>
Rosa Emilia Salamanca	<i>İcra Başkanı, Corporación de Investigación y Acción Social y Económica (CIASE)</i>
Bertie Ahern	<i>Eski Başbakan, İrlanda Hükümeti</i>
Catherine McManus	<i>Misyon Başkan Yardımcısı, İrlanda Ankara Büyükelçiliği</i>
Büyükelçi Christian Berger	<i>AB Türkiye Heyeti Başkanı</i>
Dermot Ahern	<i>Eski Dışişleri Bakanı, İrlanda Hükümeti</i>
John Packer	<i>Uluslararası Çatışma Çözümü Neuberger-Jesin Profesörü, Hukuk Fakültesi, Ottawa Üniversitesi</i>

Dermot Ahern	<i>Former Minister of Foreign Affairs, Irish Government</i>
John Packer	<i>Neuberger-Jesin Professor of International Conflict Resolution in the Faculty of Law, University of Ottawa</i>
Jenny Tobias	<i>Project Manager, Caucasus, Conciliation Resources</i>
Jonathan Cohen	<i>Executive Director, Conciliation Resources</i>
Magda Zenon	<i>Member, Women Mediators across the Commonwealth</i>
Professor Mehmet Asutay	<i>Professor of Middle Eastern and Islamic Political Economy & Finance, Durham University Business School</i>
Sabrina Quamber	<i>Mediation Support Officer, Mediation Support & Policy Unit, HD Centre</i>
Kerim Yıldız	<i>Chief Executive Officer, DPI</i>
Yeshim Harris	<i>Chief Operating Officer, DPI</i>
Esra Elmas	<i>Head of Turkey Programme, DPI</i>
David Murphy	<i>Project Officer, DPI</i>
Ulpjana Ruka	<i>Programme Officer, DPI</i>
Katya Paus	<i>Programme Officer, DPI</i>
Eren Buğlalılar	<i>Interpreter</i>
Deniz Cebe	<i>Interpreter</i>

Jenny Tobias	<i>Proje Yöneticisi, Kafkas Bölgesi, Uzlaşma Kaynakları</i>
Jonathan Cohen	<i>İcra Direktörü, Uzlaşma Kaynakları</i>
Magda Zenon	<i>Milletler Topluluğu Kadın Arabulucular Üyesi</i>
Profesör Mehmet Asutay	<i>Ortadoğu ve İslami Siyasi Ekonomi ve Finans Profesörü, Durham Üniversitesi İşletme Okulu</i>
Sabrina Quamber	<i>Arabuluculuk Destek Görevlisi, Arabuluculuk Desteği ve Politikalar Birimi, İnsani Diyalog Merkezi</i>
Kerim Yıldız	<i>İcra Kurulu Başkanı, Demokratik Gelişim Enstitüsü</i>
Yeşim Harris	<i>Operasyon Müdürü, Demokratik Gelişim Enstitüsü</i>
Dr Esra Elmas	<i>Türkiye Programı Direktörü, Demokratik Gelişim Enstitüsü</i>
David Murphy	<i>Proje Sorumlusu, Demokratik Gelişim Enstitüsü</i>
Katya Paus	<i>Program Görevlisi, Türkiye Programı, Demokratik Gelişim Enstitüsü</i>
Ulpjana Ruka	<i>Program Görevlisi, Demokratik Gelişim Enstitüsü</i>
Eren Buğlalılar	<i>Çevirmen</i>
Deniz Cebe	<i>Çevirmen</i>

DPI Aims and Objectives

Aims and objectives of DPI include:

- To contribute to broadening bases and providing new platforms for discussion on establishing a structured public dialogue on peace and democracy building.
- To provide opportunities, in which different parties are able to draw on comparative studies, analyse and compare various mechanisms used to achieve positive results in similar cases.
- To create an atmosphere whereby different parties share knowledge, ideas, concerns, suggestions and challenges facing the development of a democratic solution in Turkey and the wider region.
- To support, and to strengthen collaboration between academics, civil society and policy-makers.
- To identify common priorities and develop innovative approaches to participate in and influence democracy-building.
- Promote and protect human rights regardless of race, colour, sex, language, religion, political persuasion or other belief or opinion.

DPI aims to foster an environment in which different parties share information, ideas, knowledge and concerns connected to the development of democratic solutions and outcomes. Our work supports the development of a pluralistic political arena capable of generating consensus and ownership over work on key issues surrounding democratic solutions at political and local levels.

Demokratik Gelişim Enstitüsü'nün Amaçları ve Hedefleri

DPI'nın amaçları ve hedefleri:

- Barışın ve demokrasinin inşası üzerine yapılandırılmış bir kamusal diyalogun oluşması için gerekli olan tartışma ortamının geliştirilmesi ve genişletilmesi.
- Farklı kesimlerin karşılaştırmalı çalışmalar vesilesiyle bir araya gelerek, farklı dünya örnekleri özelinde benzer durumlarda olumlu sonuçlar elde etmek için kullanılmış çeşitli mekanizmaları incelemesine ve analiz etmesine olanak sağlamak. Farklı kesimlerin bir araya gelerek Türkiye ve daha geniş bir coğrafyada demokratik bir çözümün geliştirilmesine yönelik bilgilerini, düşüncelerini, endişelerini, önerilerini, kaygılarını ve karşılaşılan zorlukları paylaştığı bir ortam yaratmak. Akademisyenler, sivil toplum örgütleri ve karar alıcılar arasındaki işbirliğinin desteklemek ve güçlendirmek.
- Ortak öncelikleri belirlemek ve demokrasi inşası sürecini ve süreç katılımı etkileyecek yenilikçi yaklaşımlar geliştirmek. Din, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi görüş ve inanç farkı gözetmeksizin insan haklarını teşvik etmek ve korumak.

Demokratik Gelişim Enstitüsü (DPI), Türkiye'de demokratik bir çözümün geliştirilmesi için, farklı kesimlerin bir araya gelerek bilgilerini, fi-

We focus on providing expertise and practical frameworks to encourage stronger public debates and involvements in promoting peace and democracy building internationally. Within this context DPI aims to contribute to the establishment of a structured public dialogue on peace and democratic advancement, as well as to widen and create new existing platforms for discussions on peace and democracy building. In order to achieve this we seek to encourage an environment of inclusive, frank, structured discussions whereby different parties are in the position to openly share knowledge, concerns and suggestions for democracy building and strengthening across multiple levels.

DPI's objective throughout this process is to identify common priorities and develop innovative approaches to participate in and influence the process of finding democratic solutions. DPI also aims to support and strengthen collaboration between academics, civil society and policy-makers through its projects and output. Comparative studies of relevant situations are seen as an effective tool for ensuring that the mistakes of others are not repeated or perpetuated. Therefore we see comparative analysis of models of peace and democracy building to be central to the achievement of our aims and objectives.

kirlerini, kaygılarını ve önerilerini paylaştıkları bir ortamı teşvik etmeyi amaçlamaktadır. Çalışmalarımız, demokratik çözümün sağlanması için kilit önem taşıyan konularda fikir birliğine varma ve uzlaşılan konuları sahiplenme yeteneğine sahip çoğulcu bir siyasi alanın geliştirilmesini desteklemektedir.

Kurum olarak güçlü bir kamusal tartışmayı; barışı ve demokrasiyi uluslararası düzeyde geliştirmeye yönelik katılımları teşvik etmek için uzmanlığa ve pratiğe dayalı bir bakış açısıyla hareket ediyoruz. Bu çerçevede barış ve demokratik ilerleme konusunda yapılandırılmış bir kamusal tartışmanın oluşturulmasına katkıda bulunmayı; barış ve demokrasi inşası tartışmaları için yeni platformlar yaratmayı ve mevcut platformları genişletmeyi amaçlıyoruz.

Bu amaçlara ulaşabilmenin gereği olarak, farklı kesimlerin demokrasinin inşası ve güçlendirmesi için bilgilerini, endişelerini ve önerilerini açıkça paylaşabilecekleri kapsayıcı, samimi ve yapılandırılmış tartışma ortamını çeşitli seviyelerde teşvik etmeye çalışıyoruz. DPI olarak farklı projelerimiz aracılığıyla akademi, sivil toplum ve karar alıcılar arasındaki işbirliğini desteklemeyi ve güçlendirmeyi de hedefliyoruz.

Board Members Yönetim Kurulu Üyeleri

KERİM YILDIZ

(Chief Executive Officer / İcra Kurulu Başkanı)

Kerim Yıldız is an expert in conflict resolution, peacebuilding, international human rights law and minority rights, having worked on numerous projects in these areas over his career. Yıldız has received a number of awards, including from the Lawyers Committee for Human Rights for his services to protect human rights and promote the rule of law in 1996, and the Sigrid Rausing Trust's Human Rights award for Leadership in Indigenous and Minority Rights in 2005. Yıldız is also a recipient of the 2011 Gruber Prize for Justice. He has also written extensively on international humanitarian law, conflict, and various human rights mechanisms.

Kerim Yıldız çatışma çözümü, barışın inşası, uluslararası insan hakları ve azınlık hakları konusunda uzman bir isimdir ve kariyeri boyunca bu alanlarda çok çeşitli projelerde çalışmıştır. Kerim Yıldız, 1996 yılında insan haklarının korunması ve hukuk kurallarının uygulanması yönündeki çabalarından ötürü İnsan Hakları İçin Avukatlar Komitesi Ödülü'ne, 2005'te Sigrid Rausing Trust Vakfı'nın Azınlık Hakları alanında Liderlik Ödülü'ne ve 2011'de ise Gruber Vakfı Uluslararası Adalet Ödülü'ne layık görülmüştür. Uluslararası insan hakları hukuku, insancıl hukuk ve azınlık hakları konularında önemli bir isim olan Yıldız, uluslararası insan hakları hukuku ve insan hakları mekanizmaları üzerine çok sayıda yazılı esere sahiptir.

NICHOLAS STEWART QC

(Chair / Yönetim Kurulu Başkanı)

Nicholas Stewart, QC, is a barrister and Deputy High Court Judge (Chancery and Queen's Bench Divisions) in the United Kingdom. He is the former Chair of the Bar Human Rights Committee of England and

Wales and former President of the Union Internationale des Avocats. He has appeared at all court levels in England and Wales, before the Privy Council on appeals from Malaysia, Singapore, Hong Kong and the Bahamas, and in the High Court of the Republic of Singapore and the European Court of Human Rights. Stewart has also been the chair of the Dialogue Advisory Group since its founding in 2008.

Tecrübeli bir hukukçu olan Nick Stewart Birleşik Krallık Yüksek Mahkemesi (Chancery and Queen's Bench Birimi) ikinci hâkimidir. Geçmişte İngiltere ve Galler Barosu İnsan Hakları Komitesi Başkanlığı (Bar Human Rights Committee of England and Wales) ve Uluslararası Avukatlar Birliği (Union Internationale des Avocats) başkanlığı görevlerinde bulunmuştur. İngiltere ve Galler'de gerçekleşen ve Malezya, Singapur, Hong Kong, Bahamalar, Singapur ve Avrupa İnsan Hakları mahkemelerinin temyiz konseylerinde görüş bildirdi. Stewart, 2008'deki kuruluşundan bu yana Diyalog Danışma Grubunun başkanlığını da yürütüyor.

PRISCILLA HAYNER

Priscilla Hayner is co-founder of the International Center for Transitional Justice and is currently on the UN Department of Political Affairs Standby Team of Mediation Experts. She is a global expert on truth commissions and transitional justice initiatives and has authored several books on these topics, including Unspeakable Truths, which analyses truth commissions globally. Hayner has recently engaged in the recent Colombia talks as transitional justice advisor to Norway, and in the 2008 Kenya negotiations as human rights advisor to former UN Secretary-General Kofi Annan and the United Nations-African Union mediation team. Hayner has also worked significantly in the implementation stages following a peace agreement or transition, including Sierra Leone in 1999 and South Sudan in 2015.

Geçiş Dönemi Adaleti için Uluslararası Merkez'in (International Center for Transitional Justice) kurucularından olan Priscilla Hayner, aynı zamanda BM Kıdemli Arabuluculuk Danışmanları Ekibi'ndedir. Hakikat komisyonları, geçiş dönemi adaleti inisiyatifleri ve mekanizmaları konusunda küresel bir uzman olan Hayner, hakikat komisyonlarını küresel olarak analiz eden Unspeakable Truths (Konulmayan Gerçekler) da dahil olmak üzere, alanda pek çok yayına sahiptir. Hayner, yakın zamanda Kolombiya barış görüşmelerinde Norveç'in geçiş dönemi adaleti danışmanı olarak ve 2008 Kenya müzakerelerinde eski BM Genel Sekreteri Kofi Annan ve Birleşmiş Milletler-Afrika Birliği arabuluculuk ekibinin insan hakları danışmanı olarak görev yapmıştır. Hayner, 1999'da Sierra Leone ve 2015'te Güney Sudan da dahil olmak üzere birçok ülkede, barış anlaşması ve geçiş sonrası uygulamaları konularında çalışmalar yapmıştır.

ARILD HUMLEN

Arild Humlen is a lawyer and Director of the Norwegian Bar Association's Legal Committee. He is widely published within a number of jurisdictions, with emphasis on international civil law and human rights, and he has lectured at the law faculty of several universities in Norway. Humlen is the recipient of the Honor Prize of the Bar Association of Oslo for his work on the rule of law and in 2015 he was awarded the Honor Prize from the international organisation Save the Children for his efforts to strengthen the legal rights of children.

Hukukçu olan Arild Humlen aynı zamanda Norveç Barosu Hukuk Komitesi'nin direktörüdür. Uluslararası medeni hukuk ve insan hakları gibi yargı alanları üzerine çok sayıda yazısı yayınlanmış, Norveç'te bir dizi hukuk fakültesinde ders vermiştir. Oslo Barosu bünyesinde Sığınmacılık ve Göçmenlik Hukuku Davaları Çalışma Grubu başkanı olarak yaptığı çalışmalardan dolayı Oslo Barosu Onur Ödülü'ne layık görülmüştür.

JACKI MUIRHEAD

Jacki Muirhead was appointed Chambers Administrator at Devereux Chambers, London, UK, in November 2015. Her previous roles include Practice Director at FJ Cleveland LLP, Business Manager at Counsels' Chambers Limited and Deputy Advocates Clerk at the Faculty of Advocates, UK.

Şu anda Devereux Chambers isimli hukuk firmasında üst düzey yönetici olarak görev yapan Jacki Muirhead bu görevinden önce Cleveland Hukuk Firması çalışma direktörü, Counsel's Chambers Limited isimli hukukçular odasında şef katip ve Avukatlar Fakültesi'nde (Faculty of Advocates) pazarlama müdürü olarak çalışmıştır.

ANTONIA POTTER PRENTICE

Antonia Potter Prentice is currently the Director of Alliance 2015 – a global network of humanitarian and development organisations. Prentice has extensive experience on a range of humanitarian, development, peacemaking and peacebuilding issues through her previous positions, including interim Senior Gender Adviser to the Joint Peace Fund for Myanmar and providing technical advice to the Office of the Special Envoy of the UN Secretary General to the Yemen peace process. Prentice has also been involved in various international organisations including UN Women, Dialogue Advisory Group, and Centre for Humanitarian Dialogue. Prentice co-founded the Athena Consortium as part of which she acts as Senior Manager on Mediation Support, Gender and Inclusion for the Crisis Management Initiative (CMI) and as Senior Adviser to the European Institute for Peace (EIP).

Antonia Potter Prentice, insani yardım kuruluşlarının ve kalkınma örgütlerinin küresel ağı olan İttifak 2015'in direktörüdür. Prentice, Myanmar için Ortak Barış Fonu'na geçici Kıdemli Cinsiyet Danışmanı ve Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Yemen Özel Elçisi Ofisi'ne teknik tavsiyeler vermek de dahil olmak üzere insancıl faaliyetler, kalkınma, barış yapma ve barış inşası gibi konularda sivil toplum bünyesinde 17 yıllık bir çalışma tecrübesine sahiptir. BM Kadınları, Diyalog Danışma Grubu ve İnsani Yardım Diyalogu Merkezi gibi çeşitli uluslararası örgütlerde görev yapan Prentice, kurucuları arasında yer aldığı Athena Konsorsiyomu Arabuluculuk Desteği, Toplumsal Cinsiyet ve Kaynaştırma

ma için Kriz Yönetimi İnsiyatifi'nde yöneticilik ve Avrupa Barış Enstitüsü'ne (EIP) başdanışmanlık yapmaktadır.

CATHERINE WOOLLARD

Catherine Woollard is the current Secretary General for ECRE, the European Council for Refugees and Exiles, a pan-European alliance of 96 NGOs protecting and advancing the rights of refugees, asylum seekers and displaced persons. Previously she served as the Director of the Brussels Office of Independent Diplomat, and from 2008 to 2014 she was the Executive Director of the European Peacebuilding Liaison Office (EPLO) – a Brussels-based network of not-for-profit organisations working on conflict prevention and peacebuilding. She also held the positions of Director of Policy, Communications and Comparative Learning at Conciliation Resources, Senior Programme Coordinator (South East Europe/CIS/Turkey) at Transparency International and Europe/Central Asia Programme Coordinator at Minority Rights Group International. Woollard has additionally worked as a consultant advising governments on anti-corruption and governance reform, as a lecturer in political science, teaching and researching on the EU and international politics, and for the UK civil service.

Catherine Woollard, Avrupa Mülteci ve Sürgünler Konseyi (ECRE) Genel Sekreteri'dir. ECRE, Avrupa ülkelerinin ittifakına dayalı ve uluslararası koruma alanında çalışan yaklaşık 96 sivil toplum kuruluşunun üye olduğu bir ağıdır. Geçmişte Bağımsız Diplomatlar Grubu'nun Brüksel Ofis Direktörü olarak çalışan Woollard 2008-2014 yılları arasında çatışmanın önlenmesi ve barışın inşası üzerine çalışan sivil toplum kuruluşlarının oluşturduğu bir ağ olan Avrupa Barış İnşası İrtibat Bürosu'nun direktörü olarak görev yapmıştır. Conciliation Resources'da Siyaset, İletişim ve Karşılaştırmalı Öğrenme Birimi Direktörü, Transparency International'da Güneydoğu Avrupa ve Türkiye Kıdemli Program Koordinatörü, Minority Rights Group'da Avrupa ve Orta Asya Program Koordinatörü olarak görev yapmıştır. Hükümetlere yolsuzluk konusunda danışmanlık hizmeti vermiş, akademisyen olarak Birleşik Krallık'taki kamu kurumu çalışanlarına siyaset bilimi, AB üzerine eğitim ve araştırma ve uluslararası politika alanlarında dersler vermiştir.

Council of Experts Uzmanlar Kurulu Üyeleri

BERTIE AHERN

Bertie Ahern is the former Taoiseach (Prime Minister) of Ireland, a position to which he was elected following numerous Ministerial appointments as well as that of Deputy Prime Minister. A defining moment of Mr Ahern's three terms in office as Taoiseach was the successful negotiation of the Good Friday Agreement in April 1998. Mr Ahern held the Presidency of the European Council in 2004, presiding over the historic enlargement of the EU to 27 member states. Since leaving Government in 2008 Mr Ahern has dedicated his time to conflict resolution and is actively involved with many groups around the world. Current roles include Co-Chair of The Inter Action Council; Member of the Clinton Global Initiative; Member of the International Group dealing with the conflict in the Basque Country; Honorary Adjunct Professor of Mediation and Conflict Intervention in NUI Maynooth; Member of the Kennedy Institute of NUI Maynooth; Member of the Institute for Cultural Diplomacy, Berlin; Member of the Varkey Gems Foundation Advisory Board; Member of Crisis Management Initiative; Member of the World Economic Forum Agenda Council on Negotiation and Conflict Resolution; Member of the IMAN Foundation; Advisor to the Legislative Leadership Institute Academy of Foreign Affairs; Senior Advisor to the International Advisory Council to the Harvard International Negotiation Programme; and Director of Co-operation Ireland.

Tecrübeli bir siyasetçi olan Bertie Ahern bir dizi bakanlık görevinden sonra İrlanda Cumhuriyeti Başbakanı olarak görev yapmıştır. Bertie Ahern'in başbakanlık yaptığı dönemdeki en belirleyici gelişme 1998 yılının Nisan ayında Hayırlı Cuma Anlaşması'yla sonuçlanan barış görüşmesi müzakerelerinin başlatılması olmuştur. Ahern, 2004 yılında Avrupa Konseyi başkanlığı görevini yürütürken Avrupa Birliği'nin üye ülke sayısının 27'ye çıktığı tarihsel süreçte payı olan en önemli isimlerden biri olmuştur. 2008 yılında aktif siyasetten çekilen Bertie Ahern

o tarihten bu yana bütün zamanını çatışma çözümü çalışmalarına ayırmakta ve bu amaçla pek çok grupta temaslarda bulunmaktadır. Ahern'in hali hazırda sahip olduğu ünvanlar şunlardır: The Inter Action Council Eşbaşkanlığı, Clinton Küresel İniyatifi Üyeliği, Bask Ülkesindeki Çatışma Üzerine Çalışma Yürüten Uluslararası Grup Üyeliği, İrlanda Ulusal Üniversitesi Arabuluculuk ve Çatışmaya Müdahale Bölümü Fahri Profesörlüğü, Berlin Kültürel Diplomasi Enstitüsü Üyeliği, Varkey Gems Vakfı Danışma Kurulu Üyeliği, Kriz İdaresi İniyatifi Üyeliği, Dünya Ekonomik Forumu Müzakere ve Çatışma Çözümü Forumu Konsey Üyeliği, Harvard Uluslararası Müzakere Programı Uluslararası Danışmanlar Konseyi Başkanlığı.

DERMOT AHERN

Dermot Ahern is a former Irish Member of Parliament and Government Minister and was a key figure for more than 20 years in the Irish peace process, including in negotiations for the Good Friday Agreement and the St Andrews Agreement. He also has extensive experience at the EU Council level, including as a key negotiator and signatory to the Constitutional and Lisbon Treaties. In 2005, he was appointed by the then UN Secretary General Kofi Annan, to be a Special Envoy on the issue of UN Reform.

Geçmişte İrlanda Parlamentosu milletvekilliği ve kabinede bakanlık görevlerinde bulunan Dermot Ahern, 20 yıldan fazla bir süre İrlanda barış sürecinde anahtar bir rol oynamıştır ve bu süre içinde Belfast Anlaşması (Hayırlı Cuma Anlaşması) ve St. Andrews Anlaşması için yapılan müzakerelere dahil olmuştur. AB Konseyi seviyesinde de önemli tecrübeleri olan Ahern, AB Anayasası ve Lizbon Antlaşmaları sürecinde de önemli bir arabulucu ve imzacı olmuştur. 2005 yılında dönemin Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Kofi Annan tarafından BM Reformu konusunda özel temsilci olarak atanmıştır.

Prof. Dr. MEHMET ASUTAY

Professor Dr. Mehmet Asutay is a Professor of Middle Eastern and Islamic Political Economy & Finance at the Durham University Business School, UK. He researches, teaches and supervises research on Islamic political economy and finance, Middle Eastern economic development and finance, the political economy of the Middle East, including Turkish and Kurdish political economies. He is the Director of the Durham Centre for Islamic Economics and Finance and the Managing Editor of the Review of Islamic Economics, as well as Associate Editor of the American Journal of Islamic Social Science. He is the Honorary Treasurer of the BRISMES (British Society for Middle Eastern Studies); and of the IAIE (International Association for Islamic Economics).

Dr. Mehmet Asutay, İngiltere'deki Durham Üniversitesi'nin İşletme Fakültesi'nde Ortadoğu'nun İslami Siyasal Ekonomisi ve Finansı alanında profesör olarak görev yapmaktadır. Asutay Türk ve Kürt siyasal ekonomisi, İslami siyasal ekonomi, ve Ortadoğu'da siyasal ekonomi konularında dersler vermekte, araştırmalar yapmakta ve yapılan araştırmalara danışmanlık yapmaktadır.

ALİ BAYRAMOĞLU

Ali Bayramoğlu is a writer and political commentator. Since 1994, he has contributed as a columnist for a variety of newspapers. He is currently a columnist for Daily Karar. He is a member of the Wise Persons Committee in Turkey, established during the peace process between 2013-2015.

Ali Bayramoğlu, yazar ve siyasi yorumcudur. 1994 yılından bu yana çeşitli gazetelerde köşe yazarlığı yaptı. Halen, günlük Karar gazetesinde köşe yazmaya devam etmektedir. Türkiye'de 2013-2015 yılları arasında gerçekleşen Çözüm Sürecinde Akil İnsanlar Heyeti üyesidir.

Prof. CHRISTINE BELL

Professor Christine Bell is a legal expert based in Edinburgh, Scotland. She is Professor of Constitutional Law and Assistant Principal (Global Justice) at the University of Edinburgh, Co-director of the Global Justice Academy, and a member of the British Academy. She was chair-

person of the Belfast-based human rights organization, the Committee on the Administration of Justice, from 1995-7, and a founder member of the Northern Ireland Human Rights Commission established under the terms of the Belfast Agreement. In 1999 she was a member of the European Commission's Committee of Experts on Fundamental Rights. She is an expert on transitional justice, peace negotiations, constitutional law and human rights law. She regularly conducts training on these topics for diplomats, mediators and lawyers, has been involved as a legal advisor in a number of peace negotiations, and acted as an expert in transitional justice for the UN Secretary-General, the Office of the High Commissioner for Human Rights, and UNIFEM.

İskoçya'nın başkenti Edinburgh'ta faaliyet yürüten bir hukukçudur. Edinburgh Üniversitesi'nde Anayasa hukuku profesörü olarak ve aynı üniversite bünyesindeki Küresel Adalet Projesinde Müdür yardımcısı olarak görev yapmaktadır. İngiliz Akademisi üyesi de olan Bell, 1995-1997 yılları arasında Belfast merkezli İnsan Hakları örgütü Adalet İdaresi Komisyonu başkanı ve Belfast Anlaşması şartları çerçevesinde kurulan Kuzey İrlanda İnsan Hakları Komisyonu kurucu üyesi olarak görev yaptı. 1999'da ise Avrupa Komisyonu Temel Haklar Uzmanlar Komitesi üyeliğinde bulundu. Temel uzmanlık alanları Geçiş Dönemi Adaleti, Barış Müzakereleri, Anayasa Hukuku ve İnsan Hakları olan Prof. Bell, aynı zamanda bu konularda diplomat, arabulucu ve hukukçulara eğitim vermekte, BM Genel Sekreterliği, İnsan Hakları Yüksek Komiserliği Ofisi ve UNIFEM'in de dahil olduğu kurumlarda hukuk danışmanı olarak görev yapmaktadır.

ORAL ÇALIŞLAR

Oral Çalışlar completed his studies at the Ankara University Faculty of Political Sciences. Was President of the Club of Socialist Thought at the university, as well as Secretary-General of the Ankara University Student Union. Wrote for Türk Solu journal which was launched in 1967 and for the Aydınlık journal which was launched in 1968. Was member of the editorial board of Aydınlık journal. Was arrested after the 12th of March 1971 military coup. Remained imprisoned for three years until the Amnesty law adopted in 1974. Was Editor

in Chief for the *Aydınlık* daily newspaper launched in 1978. Was arrested again after the 12th of September 1980 military coup and released in August 1988 after four years in prison. Lived in Hamburg between 1990 and 1992 upon the invitation of the Senate of Hamburg. Worked for *Cumhuriyet* daily between 1992 and 2008. Broadcast television programmes on different channels, including TRT, 24TV, 360, and SKYTÜRK. Transferred from *Cumhuriyet* daily to *Radikal* daily in 2008. Between 2004-2007, he was in board of Turkish Journalists Association. He has a permanent press card. Became Editor in Chief for *Taraf* daily in 2013. Was part of the Wise People Committee in the same year. Later had to leave *Taraf* daily alongside Halil Berktay, Alper Görmüş, Vahap Coşkun, Erol Katırcıoğlu, Mithat Sancar, and Yıldırım Oğur, among others, after the intervention of the Gülen Congregation. Returned to *Radikal* daily. Started writing for *Posta* daily after 2016, when *Radikal* was discontinued. Continues work as a commentator on TV news channels. Has 20 published books, including *The Leaders' Prison*, *Hız Ali*, *Mamak Prison from the 12th of March to 12th of September*, *The Kurdish Issue with Öcalan and Burkan*, *My 68 Memoirs*, *The Alevis*, *When Deniz and Friends Were Executed*, *My Childhood in Tarsus*, *The History of Gulenism*. Recipient of a large number of journalism and research awards. Married (1976) to author and journalist İpek Çalışlar. Father of author Reşat Çalışlar.

Oral Çalışlar Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde eğitimini tamamladı. Üniversitede Sosyalist Fikir Kulübü başkanlığını ve Ankara Üniversitesi Öğrenci Birliği genel sekreterliğini yaptı. 1967'de kurulan Türk Solu ve 1967'de kurulan Aydınlık dergileri için yazdı. Ayrıca Aydınlık dergisinin yayın kurulu üyesiydi. 12 Mart 1971 darbesinden sonra tutuklandı ve 1974'te af yasası çıkana kadar üç yıl cezaevinde kaldı. 1978 yılında çıkan Aydınlık Gazetesi'nin yazı işleri müdürlüğünü yaptı. 12 Eylül 1980 darbesi sonrasında tekrardan tutuklandı ve dört yıl cezaevinde kaldıktan sonra Ağustos 1988'de tahliye edildi. Hamburg Senato'sunun daveti üzerine gittiği Hamburg'da 1990-1992 yılları arasında yaşadı. 1992 ve 2008 yılları arasında Cumhuriyet Gazetesi'nde çalıştı. TRT, 24TV, 360 ve SKYTÜRK de dâhil olmak üzere çeşitli kanallarda televizyon programı yaptı. 2008 yılında Cumhuriyet'ten Radikal Gazetesi'ne geçiş yaptı. 2004-2007 yılları arasında Türkiye

Gazeteciler Cemiyeti Yönetim Kurulu'ndaydı. Kendisinin sürekli basın kartı bulunmaktadır. 2013 yılında Taraf Gazetesi Yazı İşleri Müdürü oldu. Aynı yıl Âkil İnsanlar Heyeti'nde yer aldı. Daha sonra, Gülen Cemaati'nin müdahalesi sonucunda, Halil Berktay, Alper Görmüş, Vahap Coşkun, Erol Katırcıoğlu, Mithat Sancar, Yıldırım Oğur ve diğerleriyle birlikte Taraftan ayrıldı. Radikal'e geri dönüş yaptı. Radikal Gazetesi kapandıktan sonra, 2016 yılında Posta Gazetesi için yazmaya başladı. Televizyon programlarına siyaset yorumcusu olarak katılmaya devam etmektedir. 20 kitap yayınlamıştır. Bunların arasında 'Liderler Hapishanesi', 'Hz. Ali', 'Mamak Askeri Cezaevi', 'Öcalan ve Burkan'la Kürt Sorunu', '68 Anılarım', 'Aleviler', 'Denizler İdam Giderken', 'Çocukluğumun Tarsus'u' ve 'Fetullahçılığın Tarihi' de bulunmaktadır. Gazetecilik ve araştırma alanlarında birçok ödüle sahiptir. 1976'dan beri yazar ve gazeteci İpek Çalışlar ile evlidir. Yazar Reşat Çalışlar'ın babasıdır.

CENGİZ ÇANDAR

Cengiz Çandar is currently a columnist for *Al-Monitor*, a widely respected online magazine that provides analysis on Turkey and the Middle East. He is a former war correspondent and an expert on the Middle East. He served as a special adviser to the former Turkish president, Turgut Ozal. Cengiz Çandar is a Distinguished Visiting Scholar at the Stockholm University Institute for Turkish Studies (SUITS).

Kıdemli bir gazeteci ve köşe yazarı olan Çandar uzun yıllar Radikal gazetesi için köşe yazarlığı yapmıştır. Al Monitor haber sitesinde köşe yazarlığı yapmaktadır. Ortadoğu konusunda önemli bir uzman olan Çandar, bir dönem savaş muhabiri olarak çalışmış ve Türkiye eski Cumhurbaşkanı merhum Turgut Özal'a özel danışmanlık yapmıştır.

ANDY CARL

Andy Carl is an independent expert on conflict resolution and public participation in peace processes. He believes that building peace is not an act of charity but an act of justice. He co-founded and was Executive Director of Conciliation Resources. Previously, he was the first Programme Director with International Alert. He is currently an Honorary Fellow of Practice at the School of Law, University of Edin-

burgh. He serves as an adviser to a number of peacebuilding initiatives including the Inclusive Peace and Transition Initiative at the Graduate Institute in Geneva, the Legal Tools for Peace-Making Project in Cambridge, and the Oxford Research Group, London.

Andy Carl çatışma çözümü ve barış süreçlerine kamusal katılımın sağlanması üzerine çalışan bağımsız bir uzmandır. Barışın inşasının bir hayırseverlik faaliyetinden ziyade adaletin yerine getirilmesi çabası olduğuna inanan Carl, çatışma Çözümü alanında çalışan etkili kurumlardan biri olan Conciliation Resources'un kurucularından biridir. Bir dönem Uluslararası Uyarı (International Alert) isimli kurumda Program Direktörü olarak görev yapan Carl, halen Edinburgh Üniversitesi Hukuk Fakültesi bünyesinde Fahri Bilim Kurulu Üyesi olarak görev yapmaktadır. Barış inşası üzerine çalışan Cenevre Mezunlar İnsiyatifi bünyesindeki Barış ve Geçiş Dönemi İnsiyatifi, Cambridge'te yürütülen Barışın İnşası için Yasal Araçlar Projesi ve Londra'da faaliyet yürüten Oxford Araştırma Grubu gibi bir dizi kurum ve oluşuma danışmanlık yapmaya devam etmektedir.

Dr. VAHAP COŞKUN

Dr. Vahap Coşkun is a Professor of Law at University of Dicle in Diyarbakır where he also completed his bachelor's and master's degrees in law. Coşkun received his PhD from Ankara University Faculty of Law. He has written for Serbestiyet and Kurdistan24 online newspaper. He has published books on human rights, constitutional law, political theory and social peace. Coşkun was a member of the former Wise Persons Commission in Turkey (Central Anatolian Region).

Dr. Vahap Coşkun Diyarbakır'da, Dicle Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde öğretim üyesidir. Lisans ve lisansüstü eğitimini Dicle Üniversitesi'nde tamamladıktan sonra Ankara Üniversitesi'nde Hukuk Doktoru tamamlamıştır. Serbestiyet ve Kurdistan 24 online gazetesinde makale yazan Coşkun, insan hakları, anayasa hukuku, siyasal teori ve toplumsal barış konulu kitaplar yayınlamıştır. Coşkun, Akil İnsanlar Komisyonu'nun İç Anadolu bölgesi üyesiydi.

AYŞEGÜL DOĞAN

Ayşegül Doğan is a journalist who has conducted interviews, created news files and programmes for independent news platforms. She studied at the Faculty of Cultural Mediation and Communications at Metz University, and Paris School of Journalism. As a student, she worked at the Ankara bureau of Agence-France Presse (AFP), the Paris bureau of Courier International and at the Kurdish service of The Voice of America. She worked as a programme creator at Radyo Ekin, and as a translator-journalist for the Turkish edition of Le Monde Diplomatique. She was a lecturer at the Kurdology department of National Institute of Oriental Languages and Civilizations in Paris. She worked on political communications for a long time. From its establishment in 2011 to its closure in 2016, she worked as a programmes coordinator at IMC TV. She prepared and presented the programme "Gündem Müzakere" on the same channel.

Bağımsız haber platformlarına özel röportaj, haber dosyası ve programlar hazırlayan gazeteci Ayşegül Doğan; Metz Üniversitesi Medyasyon Kültürel ve İletişim Fakültesi'nin ardından eğitimine Paris Yüksek Gazetecilik Okulu'nda devam etti. Okul yıllarında, Fransız Haber Ajansı-AFP'nin Ankara, Courier International'in Paris bürosunda ve Amerika'nın Sesi Kürtçe servisinde gazeteciliği deneyimledi. Radyo Ekin'de programcı, Le Monde Diplomatique Türkçe'de çevirmen gazeteci olarak çalıştı. Paris'te yaşadığı süre içinde Doğu Dilleri ve Medeniyetleri Enstitüsü Kürdoloji bölümünde okutmanlık yaptı. Uzunca bir süre siyaset iletişimi ile ilgilendi. 2011'de kurulan IMC TV 2016'da kapatılana dek; program koordinatörü olarak çalıştı. Aynı kanalda "Gündem Müzakere" programını hazırladı ve sundu. Halen ülkesindeki pek çok meslektaş gibi etik ilkelere bağlı; bağımsız bir gazeteci olarak çalışma arayış, istek ve heyecanını koruyor.

VEGARD ELLEFSEN

Vegard is a Norwegian diplomat who retired 31 August 2019 from the foreign service when he left his last posting as ambassador to Ankara. He has been twice posted to NATO both as Permanent representative on the North Atlantic Council and deputy to the same position. He has earlier been posted to the Norwegian mission to the U.N. in New York and to the Embassy in Ottawa. In the Norwegian Ministry of foreign

affairs he has been Political Director, Director General for the Regional division, Director of the Minister's secretariat and special envoy to the Sudan peace talks and special envoy to Syria and Iraq. Mr. Ellefsen has a Master in Political Science from the University of Oslo.

Norveçli bir diplomat olan Vegard, 31 Ağustos 2019'da dışişlerinden emekli olduğunda Ankara'da büyükelçi olarak görev yapmaktaydı. İki kere NATO'ya atanan Vergard, Kuzey Atlantik Konseyi Daimi Temsilcisi ve Daimi Temsilci Yardımcısı olarak görev yapmıştır. Daha öncesinde de New York'ta Norveç Birleşmiş Milletler Daimi Temsilciliği'nde ve Ottawa Büyükelçiliği'nde bulundu. Norveç Dış İşleri Bakanlığı'nda Siyasi İşler Direktörü, Bölgesel Bölünme Genel Müdürü, bakanın Özel Kalem Müdürlüğü Direktörü, Sudan barış müzakereleri özel temsilcisi ve Suriye ve Irak özel temsilcisi olarak görev aldı. Ellefsen Oslo Üniversitesi'nde Siyaset Bilimi yüksek lisansı yapmıştır.

Prof. Dr. FAZIL HÜSNÜ ERDEM

Dr. Fazıl Hüsnü Erdem is Professor of Constitutional Law and Head of the Department of Constitutional Law at Dicle University, Diyarbakır. In 2007, Erdem was a member of the commission which was established to draft a new constitution to replace the Constitution of 1982 which was introduced following the coup d'état of 1980. Erdem was a member of the Wise Persons Committee in Turkey, established by then Prime Minister Erdoğan, in the team that was responsible for the South-eastern Anatolia Region.

Fazıl Hüsnü Erdem Dicle Üniversitesi Hukuk Fakültesi Anayasa Hukuku Anabilim Dalı Başkanıdır. 2007'de, 1980 darbesinin takiben yürürlüğe giren 1982 darbe anayasasını değiştirmek üzere kurulan yeni anayasa hazırlama komisyonunda yer almıştır. Erdem, 2013'de Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti tarafından Demokratik açılım ve çözüm süreci kapsamında oluşturulan Akil İnsanlar Heyeti üyesidir.

Prof. Dr. SALOMÓN LERNER FEBRES

Professor Dr. Salomón Lerner Febres holds a PhD in Philosophy from Université Catholique de Louvain. He is Executive President of the

Center for Democracy and Human Rights and Professor and Rector Emeritus of Pontifical Catholic University of Peru. He is former President of the Truth and Reconciliation Commission of Peru. Prof. Lerner has given many talks and speeches about the role and the nature of university, the problems of scholar research in higher education and about ethics and public culture. Furthermore, he has participated in numerous conferences in Peru and other countries about violence and pacification. In addition, he has been a speaker and panellist in multiple workshops and symposiums about the work and findings of the Truth and Reconciliation Commission of Peru. He has received several honorary doctorates as well as numerous recognitions and distinctions of governments and international human rights institutions.

Prof. Salomón felsefe alanındaki doktora eğitimini Belçika'daki Université Catholique de Louvain'de tamamlamıştır. Peru'daki Pontifical Catholic Üniversitesi'nin onursal rektörü sıfatını taşıyan Prof. Salomón Lerner Febres, aynı üniversite bünyesindeki Demokrasi ve İnsan Hakları Merkezi'nin de başkanlığını yapmaktadır. Peru Hakikat ve Uzlaşma Komisyonu eski başkanıdır. Üniversitenin rolü ve doğası, akademik çalışmalarda karşılaşılan zorluklar, etik ve kamu kültürü konulu çok sayıda konuşma yapmış, şiddet ve pasifizm konusunda Peru başta olmak üzere pek çok ülkede yapılan konferanslara konuşmacı olarak katılmıştır.

Prof. MERVYN FROST

Professor Mervyn Frost teaches International Relations, and was former Head of the Department of War Studies, at King's College London, UK. He was previously Chair of Politics at the University of Natal, Durban, South Africa and was President of the South African Political Studies Association. He currently sits on the editorial boards of International Political Sociology and the Journal of International Political Theory, among others. He is an expert on human rights in international relations, humanitarian intervention, justice in world politics, democratising global governance, the just war tradition in an era of New Wars, and ethics in a globalising world.

Londra'daki King's College'in Savaş Çalışmaları bölümünün başkanlığını yapmaktadır. Daha önce Güney Afrika'nın Durban şehrindeki Natal Üniversitesi'nde Siyaset Bilimi bölümünün başkanlığını yapmıştır. Güney Afrika Siyaset Çalışmaları Enstitüsü Başkanlığı görevinde de bulunan Profesör Frost, İnsan Hakları ve Uluslararası İlişkiler, İnsancıl Müdahale, Dünya Siyasetinde Adalet, Küresel Yönetimin Demokratikleştirilmesi, Yeni Savaşlar Döneminde Adil Savaş Geleneği ve Küreselleşen Dünyada Etik gibi konularda uzman bir isimdir.

DAVID GORMAN (Director, Eurasia)

David has more than 25 years of experience in the field of peacemaking. He started his career in the Middle East and he went on to work for international organisations on a wide range of conflicts around the world. David has been based in the Philippines, Indonesia, Liberia, Bosnia as well as the West Bank and Gaza and has been working in Eurasia for the last several years. He graduated from the London School of Economics, was featured in the award winning film 'Miles and War' as well as several publications and has published several articles on mediation.

David'in barış inşası alanında 25 yıldan fazla deneyimi bulunmaktadır. David kariyerine Orta Doğu'da başladı ve daha sonra uluslararası kurumlarda, dünyanın çeşitli yerlerinde olan çatışmalar üzerinde çalıştı. Kendisi Filipinler, Endonezya, Liberya, Bosna, Batı Şeria ve Gazze'de bulundu. Son birkaç yıldır da Avrasya bölgesinde çalışmaktadır. David London School of Economics'den mezun oldu, ödüllü 'Miles and War' filminde ve çeşitli yayınlarda yer aldı ve arabuluculukla ilgili çeşitli makaleler yayımladı.

MARTIN GRIFFITHS

Martin Griffiths is a senior international mediator and currently the UN's Envoy to Yemen. From 1999 to 2010 he was the founding Director of the Centre for Humanitarian Dialogue in Geneva where he specialised in developing political dialogue between governments and insurgents in a range of countries across Asia, Africa and Europe. He is a co-founder of Inter Mediate, a London based NGO devoted to conflict resolution, and has worked for international organisations including UNICEF, Save the Children, Action Aid, and the European Institute

of Peace. Griffiths has also worked in the British Diplomatic Service and for the UN, including as Director of the Department of Humanitarian Affairs (Geneva), Deputy to the Emergency Relief Coordinator (New York), Regional Humanitarian Coordinator for the Great Lakes, Regional Coordinator in the Balkans and Deputy Head of the Supervisory Mission in Syria (UNSMIS).

Üst düzeyde uluslararası bir arabulucu olan Martin Griffiths, uluslararası bir arabulucudur ve yakın zamanda BM Yemen Özel Temsilcisi olarak atanmıştır. Asya, Afrika ve Avrupa kıtalarındaki çeşitli ülkelerde hükümetler ile isyancı gruplar arasında siyasi diyalog geliştirilmesi üzerine çalışan Cenevre'deki İnsani Diyalog Merkezi'nin (Centre for Humanitarian Dialogue) kurucu direktörü olan Martin Griffiths 1999-2010 yılları arasında bu görevi sürdürmüştür. Çatışma çözümü üzerine çalışan Londra merkezli Inter Mediate'in kurucuları arasında bulunan Griffiths, UNICEF, Save the Children ve Action Aid isimli uluslararası kurumlarda da görev yapmıştır. İngiltere Diplomasi Servisi'ndeki hizmetlerinin yanı sıra Birleşmiş Milletler bünyesinde Cenevre Ofisi'nde İnsani Faaliyetler Bölümü'nde yönetici, New York ofisinde Acil Yardım Koordinatörü yardımcılığı, Büyük Göller (Great Lakes) bölgesinde İnsani Yardım Koordinatörü, Balkanlarda BM Bölgesel Koordinatörü ve BM eski Genel Sekreteri Kofi Annan'ın BM ve Arap Birliği adına Suriye özel temsilciliği yaptığı dönemde kendisine baş danışmanlık yapmıştır.

KEZBAN HATEMİ

Kezban Hatemi holds an LL.B. from Istanbul University and is registered with the Istanbul Bar Association. She has worked as a self employed lawyer, as well as Turkey's National Commission to UNESCO and a campaigner and advocate during the Bosnian War. She was involved in drafting the Turkish Civil Code and Law of Foundations as well as in preparing the legal groundwork for the chapters on Religious Freedoms and Minorities and Community Foundations within the Framework Law of Harmonization prepared by Turkey in preparation for EU accession. She has published articles on women's, minority groups, children, animals and human rights and the fight against drugs. She is a member of the former Wise Persons Committee in Tur-

key, established by then Prime Minister Erdoğan, and sits on the Board of Trustees of the Technical University and the Darulacaze Foundation. *İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden mezun olduktan sonra İstanbul Barosuna kayıtlı olarak avukatlık yapmaya başlamıştır. Serbest avukatlık yapmanın yanı sıra UNESCO Türkiye Milli Komisyonu'nda hukukçu olarak görev yapmış, Bosna savaşı sırasında sürdürülen savaş karşıtı kampanyalarda aktif olarak yer almıştır. Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne üyelik süreci gereği hazırlanan Uyum Yasaları Çerçeve Yasasının Dini Özgürlükler, Azınlıklar ve Vakıflar ile ilgili bölümlerine ilişkin hukuki çalışmalarda yer almış, Türk Ceza Kanunu ve Vakıflar Kanunu'nun taslaklarının hazırlanmasında görev almıştır. İnsan hakları, kadın hakları, azınlık hakları, çocuk hakları, hayvan hakları ve uyuşturucu ile mücadele konularında çok sayıda yazılı eseri vardır. Recep Tayyip Erdoğan'ın başbakanlığı döneminde oluşturulan Akil İnsanlar Heyetinde yer almıştır. Bunun yanı sıra İstanbul Üniversitesi ile Darulacaze Vakfı Mütevelli heyetlerinde görev yapmaktadır.*

Dr. EDEL HUGHES

Dr. Edel Hughes is a Senior Lecturer in Law at Middlesex University. Prior to joining Middlesex University, Dr Hughes was a Senior Lecturer in Law at the University of East London and a Lecturer in Law and the University of Limerick. She was awarded an LL.M. and a PhD in International Human Rights Law from the National University of Ireland, Galway, in 2003 and 2009, respectively. Her research interests are in the areas of international human rights law, public international law, and conflict transformation, with a regional interest in Turkey and the Middle East. She has published widely on these areas.

Dr. Edel Hughes, Middlesex Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde kıdemli öğretim üyesidir. Daha önce Doğu Londra Üniversitesi Hukuk Fakültesi ve Limerick Üniversitesi'nde görev yapan Hughes, doktorasını 2003-2009 yılları arasında İrlanda Ulusal Üniversitesi'nde Uluslararası İnsan Hakları Hukuku alanında tamamlamıştır. Hughes'un birçok yayınının da bulunduğu çalışma alanları içinde, Orta Doğu'yu ve Türkiye'yi de kapsayan şekilde, uluslararası insan hakları hukuku, uluslararası kamu hukuku ve çatışma çözümü yer almaktadır.

KADİR İNANIR

Kadir İnanır was born in 1949 Fatsa, Ordu. He is an acclaimed actor and director, and has starred in well over a hundred films. He has won several awards for his work in Turkish cinema. He graduated from Marmara University Faculty of Communication. In 2013 he became a member of the Wise Persons Committee for the Mediterranean region. *Ünlü oyuncu ve yönetmen Kadir İnanır, 100'ü aşkın filmde rol almış ve Türk sinemasına katkılarında dolayı pek çok ödüle layık görüşmüştür. 1949 senesinde Ordu, Fatsa'da doğan İnanır, Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo-Televizyon Bölümünden mezun olmuştur. 2013 senesinde barış sürecini yönetmek amacıyla kurulan Akil İnsanlar Heyeti'ne Akdeniz Bölgesi temsilcisi olarak girmiştir.*

Prof. Dr. AHMET İNSEL

Professor Ahmet İnsel is a former faculty member of Galatasaray University in Istanbul, Turkey and Paris 1 Panthéon Sorbonne University, France. He is Managing Editor of the Turkish editing house, İletişim, and member of the editorial board of monthly review, Birikim. He is a regular columnist at Cumhuriyet newspaper and an author who published several books and articles in both Turkish and French.

İletişim Yayınları Yayın Kurulu Koordinatörlüğünü yürüten Ahmet İnsel, Galatasaray Üniversitesi ve Paris 1 Panthéon-Sorbonne Üniversitesi'nde öğretim üyesi olarak görev yapmıştır. Birikim Dergisi yayın kolektifi üyesi ve Cumhuriyet Gazetesinde köşe yazardır. Türkçe ve Fransızca olmak üzere çok sayıda kitabı ve makalesi bulunmaktadır.

ALEKA KESSLER

Aleka Kessler works as Project Officer at the Centre for Humanitarian Dialogue (HD). Having joined HD in 2017 to work on Syria, Aleka has been coordinating mediation project in complex conflict settings. Previously, Aleka also worked with Médecins Sans Frontières and the United Nations Association Mexico. She holds a degree in International Relations from the University of Geneva and a Master's degree in Development Studies from the Graduate Institute of International and

Development Studies in Geneva, where she specialized in humanitarian affairs, negotiation and conflict resolution.

Aleka Kessler İnsani Diyalog Merkezi'nde (HD) proje sorumlusu olarak çalışmaktadır. Suriye üzerinde çalışmak için 2017 yılında HD'ye katılan Kessler, karmaşık çatışma ortamlarında arabuluculuk projesini yürütmektedir. Kessler daha önce Sınır Tanımayan Doktorlar ve Meksika Birleşmiş Milletler Derneği'nde çalışmıştır. Lisans eğitimini Cenevre Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde tamamlayan Kessler, daha sonra yüksek lisansını yine Cenevre'de bulunan Uluslararası ve Kalkınma Çalışmaları Yüksek Lisans Enstitüsü'nde (IHEID) Kalkınma Çalışmaları alanında yaptı. Kessler insanı yardım, arabuluculuk ve çatışma çözümü alanlarında uzmanlaşmıştır.

AVILA KILMURRAY

Avila Kilmurray is a founding member of the Northern Ireland Women's Coalition. She was part of the Coalition's negotiating team for the Good Friday Agreement and has written extensively on community action, the women's movement and conflict transformation. She serves as an adviser on the Ireland Committee of the Joseph Rowntree Charitable Trust as well as a board member of Conciliation Resources (UK) and the Institute for British Irish Studies. She was the first Women's Officer for the Transport & General Workers Union for Ireland (1990-1994) and from 1994-2014 she was Director of the Community Foundation for Northern Ireland, managing EU PEACE funding for the re-integration of political ex-prisoners in Northern Ireland as well as support for community-based peace building. She is a recipient of the Raymond Georis Prize for Innovative Philanthropy through the European Foundation Centre. Kilmurray is working as a consultant with The Social Change Initiative to support work with the Migrant Learning Exchange Programme and learning on peace building.

Avila Kilmurray, Kuzey İrlanda Kadın Koalisyonu'nun kurucusudur ve bu siyasi partinin temsilcilerinden biri olarak Hayırlı Cuma Anlaşması müzakerelerine katılmıştır. Toplumsal tepki, kadın hareketi ve çatışmanın dönüşümü gibi konularda çok sayıda yazılı eseri vardır. Birleşik Krallık ve İrlanda'da aralarında Conciliation Resources (Uz-

laşma Kaynakları), the Global Fund for Community Foundations (Toplumsal Vakıflar için Kürsel Fon) , Conflict Resolution Services Ireland (İrlanda Çatışma Çözümü Hizmetleri) ve the Institute for British Irish Studies (Britanya ve İrlanda çalışmaları Enstitüsü) isimli kurumlarda yönetim kurulu üyesi olarak görev yapmaktadır. 1990-94 yılları arasında Ulaşım ve Genel İşçiler Sendikası'nda Kadınlardan Sorumlu Yönetici olarak çalışmış ve bu görevi yerine getiren ilk kadın olmuştur. 1994-2014 yılları arasında Kuzey İrlanda Toplum Vakfı'nın direktörlüğünü yapmış ve bu görevi sırasında eski siyasi mahkumların yeniden entegrasyonu ile barışın toplumsal zeminde yeniden inşasına dair Avrupa Birliği fonlarının idaresini yürütmüştür. Avrupa Vakıflar Merkezi tarafından verilen Yenilikçi Hayırseverler Raymond Georis Ödülü'nün de sahibidir.

Prof. RAM MANIKKALINGAM

Professor Ram Manikkalingam is founder and director of the Dialogue Advisory Group, an independent organisation that facilitates political dialogue to reduce violence. He is a member of the Special Presidential Task Force on Reconciliation in Sri Lanka and teaches politics at the University of Amsterdam. Previously, he was a Senior Advisor on the Sri Lankan peace process to then President Kumaratunga. He has served as an advisor with Ambassador rank at the Sri Lanka Mission to the United Nations in New York and prior to that he was an advisor on International Security to the Rockefeller Foundation. He is an expert on issues pertaining to conflict, multiculturalism and democracy, and has authored multiple works on these topics. He is a founding board member of the Laksham Kadirgamar Institute for Strategic Studies and International Relations, Colombo, Sri Lanka.

Amsterdam Üniversitesi Siyaset Bilimi Bölümü'nde misafir Profesör olarak görev yapmaktadır. Sri Lanka devlet başkanına barış süreci için danışmanlık yapmıştır. Danışmanlık görevini hala sürdürmektedir. Uzmanlık alanları arasında çatışma, çokkültürlülük, demokrasi gibi konular bulunan Prof. Ram Manikkalingam, Sri Lanka'daki Laksham Kadirgamar Stratejik Çalışmalar ve Uluslararası İlişkiler Enstitüsü'nün kurucu üyesi ve yönetim kurulu üyesidir.

BEJAN MATUR

Bejan Matur is a renowned Turkey-based author and poet. She has published ten works of poetry and prose. In her writing she focuses mainly on Kurdish politics, the Armenian issue, minority issues, prison literature and women's rights. She has won several literary prizes and her work has been translated into over 28 languages. She was formerly Director of the Diyarbakır Cultural Art Foundation (DKSV). She is a columnist for the Daily Zaman, and occasionally for the English version, Today's Zaman.

Türkiye'nin önde gelen şair ve yazarlarından biridir. Şiir ve gazetecilik alanında yayımlanmış 10 kitabı bulunmaktadır. 2012 yılının başına kadar yazdığı düzenli köşe yazılarında Kürt siyaseti, Ermeni sorunu, gündelik siyaset, azınlık sorunları, cezaevi yazıları ve kadın sorunu gibi konuları işlemiştir. Yapıtları 28 değişik dile çevrilen Matur, çok sayıda edebiyat ödülü sahibidir. Diyarbakır Kültür ve Sanat Vakfı Kurucu Başkanlığı görevinde bulunmuştur.

Prof. MONICA MCWILLIAMS

Professor Monica McWilliams teaches in the Transitional Justice Institute at Ulster University in Northern Ireland. She currently serves on a three-person panel established by the Northern Ireland government to make recommendations on the disbandment of paramilitary organisations in Northern Ireland. During the Northern Ireland peace process, Prof. McWilliams co-founded the Northern Ireland Women's Coalition political party and was elected as a delegate to the Multi-Party Peace Negotiations, which took place in 1996 to 1998. She was also elected to serve as a member of the Northern Ireland Legislative Assembly from 1998 to 2003. Prof. McWilliams is a signatory of the Belfast/Good Friday Agreement and has chaired the Implementation Committee on Human Rights on behalf of the British and Irish governments. For her role in delivering the peace agreement in Northern Ireland, Prof. McWilliams was one recipient of the John F. Kennedy Leadership and Courage Award.

Prof. Monica McWilliams, Ulster Üniversitesi'ndeki Geçiş Dönemi Adaleti Enstitüsü'ne bağlı Kadın Çalışmaları Bölümü'nde öğretim üyesidir.

2005- 2011 yılları arasında Kuzey İrlanda İnsan Hakları Komisyonu Komiseri olarak Kuzey İrlanda Haklar Beyannamesi için tavsiyeler hazırlamaktan sorumlu olarak görev yapmıştır. Kuzey İrlanda Kadın Komisyonu'nun kurucularından olan Prof. McWilliams 1998 yılında Belfast (Hayırlı Cuma) Barış Anlaşması'nın imzalanmasıyla sonuçlanan Çok Partili Barış Görüşmeleri'nde yer almıştır.

HANNE MELFALD

Hanne Melfald worked with the Norwegian Ministry of Foreign Affairs for eight years including as the Senior Adviser to the Secretariat of the Foreign Minister of Norway before she became a Project Manager in HD's Eurasia office in 2015. She previously worked for the United Nations for six years including two years with the United Nations Assistance Mission in Afghanistan as Special Assistant to the Special Representative of the Secretary-General. She has also worked for the United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs in Nepal and Geneva, as well as for the Norwegian Refugee Council and the Norwegian Directorate of Immigration. Melfald has a degree in International Relations from the University of Bergen and the University of California, Santa Barbara, as well as a Master's degree in Political Science from the University of Oslo.

Hanne Melfald, başkanlık dahil olmak üzere 8 yıl boyunca Norveç Dışişleri Bakanlığı bünyesinde çeşitli görevlerde bulunmuş, 2015 yılından itibaren İnsani Diyalog için Merkez isimli kurumun Avrasya biriminde Proje Müdürü olarak çalışmaya başlamıştır. Geçmişte Birleşmiş Milletler bünyesinde görev almış, bu görevi sırasında 2 yıl boyunca Birleşmiş Milletler'in Afganistan Yardım Misyonunda BM Genel Sekreteri Özel Temsilcisi olarak görev yapmıştır. Ayrıca Birleşmiş Milletler Cenevre Yerleşkesi bünyesinde bulunan Nepal İnsani Yardım Koordinasyon Ofisinde de görev almıştır. Bir dönem Norveç Sığınmacılar Konseyi ve Norveç Göçmenlik İşleri Müdürlüğünde çalışan Hanna Melfald Norveç'in Bergen ve ABD'nin Kaliforniya Üniversitelerinde aldığı Uluslararası İlişkiler eğitimini Oslo Üniversitesinde aldığı Siyaset Bilimi yüksek lisans eğitimiyle tamamlamıştır.

ROELF MEYER

Meyer is currently a consultant on international peace processes having advised parties in Northern Ireland, Sri Lanka, Rwanda, Burundi, Iraq, Kosovo, the Basque Region, Guyana, Bolivia, Kenya, Madagascar, and South Sudan. Meyer's experience in international peace processes stems from his involvement in the settlement of the South African conflict in which he was the government's chief negotiator in constitutional negotiations with the ANC's chief negotiator and current South African President, Cyril Ramaphosa. Negotiating the end of apartheid and paving the way for South Africa's first democratic elections in 1994, Meyer continued his post as Minister of Constitutional Affairs in the Cabinet of the new President, Nelson Mandela. Meyer retired as a Member of Parliament and as the Gauteng leader of the National Party in 1996 and co-founded the United Democratic Movement (UDM) political party the following year. Retiring from politics in 2000, Meyer has since held a number of international positions, including membership of the Strategy Committee of the Project on Justice in Times of Transition at Harvard University.

Roelf Meyer, Güney Afrika'daki barış sürecinde iktidar partisi Ulusal Parti adına başmüzakereci olarak görev yapmıştır. O dönem Afrika Ulusal Kongresi (ANC) adına başmüzakereci olarak görev yapan ve şu an Güney Afrika devlet başkanı olan Cyril Ramaphosa ile birlikte yürüttüğü müzakereler sonrasında Güney Afrika'daki ırkçı apartheid rejim sona erdirilmiş ve 1994 yılında ülkedeki ilk özgür seçimlerin yapılması sağlanmıştır. Yapılan seçim sonrası yeni devlet başkanı seçilen Nelson Mandela kurduğu ilk hükümette Roelf Meyer'e Anayasal İlişkilerden Sorumlu Bakan olarak görev vermiştir. Roelf Meyer 2011-2014 yılları arasında Güney Afrika Savunma Değerlendirme Komitesine başkanlık yapmış, aynı zamanda aktif olan bazı barış süreçlerine dahil olarak Kuzey İrlanda, Sri Lanka, Ruanda, Burundi, Irak, Kosova, Bask Bölgesi, Guyana, Bolivya, Kenya, Madagaskar ve Güney Sudan'da çatışan taraflara danışmanlık yapmıştır.

MARK MULLER QC

Mark Muller, QC, is a senior advocate at Doughty Street Chambers (London) and the Scottish Faculty of Advocates (Edinburgh) where he specialises in public international law and human rights. Muller is also currently on the UN Department of Political Affairs Standby Team of Mediation Experts and is the UN Special Envoy to Syria in the Syrian peace talks. He has many years' experience of advising numerous international bodies, such as Humanitarian Dialogue (Geneva) and Inter-Mediate (London) on conflict resolution, mediation, confidence-building, ceasefires, power-sharing, humanitarian law, constitution-making and dialogue processes. Muller also co-founded Beyond Borders and the Delfina Foundation.

Mark Muller Londra merkezli Doughty Street Chambers Hukuk Bürosu'na ve Edinburg'daki İskoç Avukatlar Birliği'ne bağlı olarak çalışan tecrübeli bir hukukçudur. Uluslararası kamu hukuku ve insan hakları hukuku alanında uzman olan Muller, Afganistan, Libya, Irak ve Suriye gibi çeşitli çatışma alanlarında uzun seneler çatışma çözümü, arabuluculuk, çatışmasızlık ve iktidar paylaşımı konusunda danışmanlık hizmeti vermiştir. 2005'den bu yana İnsani Diyalog için Merkez (Centre for Humanitarian Dialogue), Çatışma Ötesi (Beyond Borders) ve Inter Mediate (Arabulucu) isimli kurumlara kıdemli danışmanlık yapmaktadır. Harvard Hukuk Fakültesi üyesi olan Muller bir dönem İngiltere ve Galler Barosu İnsan Hakları Komisyonu başkanlığı ve Barolar Konseyi Hukukun Üstünlüğü Birimi başkanlığı görevlerini de yürütmüştür. Kültürel diyalog yoluyla barışı ve uluslararası anlayışı teşvik etme amacıyla İskoçya'da kurulan Sınırlar Ötesi (Beyond Borders) isimli oluşumun kurucusu olan Muller halen BM Siyasal İlişkiler Birimi bünyesindeki Arabulucular Destek Ekibinde Kıdemli Arabuluculuk Uzmanı olarak görev yapmaktadır.

AVNI ÖZGÜREL

Mehmet Avni Özgürel is a Turkish journalist, author and screenwriter. Having worked in several newspapers such as Daily Sabah and Radikal, Özgürel is currently the editor in chief of the daily Yeni Birlik and a TV programmer at TRT Haber. He is the screenwriter of the

2007 Turkish film, Zincirbozan, on the 1980 Turkish coup d'état, Sultan Avrupa'da (2009), on Sultan Abdülaziz's 1867 trip to Europe; and Mahpeyker (2010): Kösem Sultan, on Kösem Sultan. He is also the screenwriter and producer of 2014 Turkish film, Darbe (Coup), on the February 07, 2012 Turkish intelligence crisis. In 2013 he was appointed a member of the Wise Persons Committee in Turkey established by then Prime Minister Erdoğan.

Gazeteci-yazar Avni Özgürel, uzun yıllar Milliyet, Akşam, Sabah ve Radikal gibi çeşitli gazetelerde haber müdürlüğü ve köşe yazarlığı yaptı. 2013 yılında Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti tarafından Demokratik açılım ve çözüm süreci kapsamında oluşturulan Akil İnsanlar Heyeti üyesidir. 1980 darbesini konu eden belgesel film Zincirbozan (2007), Sultan Abdülaziz'in 1867'de Avrupa'ya yaptığı yolculuğu konu eden Sultan Avrupa'da (2009), Mahpeyker: Kösem Sultan (2010) ve 7 Şubat Milli İstihbarat Teşkilatı (MİT) operasyonunun anlatıldığı "Darbe" filmleri senaristliğini ve yapımcılığını üstlendiği projeler arasındadır. Özgürel, şu anda Yeni Birlik gazetesinin sahibi ve genel yayın yönetmenidir. Ayrıca TRT Haber'de program yapmaktadır.

Prof. JOHN PACKER

Professor John Packer is Associate Professor of Law and Director of the Human Rights Research and Education Centre (HRREC) at the University of Ottawa in Canada. Prof. Packer has worked for inter-governmental organisations for over 20 years, including in Geneva for the UN High Commissioner for Refugees, the International Labour Organisation, and for the UN High Commissioner for Human Rights. From 1995 to 2004, Prof. Packer served as Senior Legal Adviser and then the first Director of the Office of the OSCE High Commissioner on National Minorities in The Hague. In 2012 – 2014, Prof. Packer was a Constitutions and Process Design Expert on the United Nation's Standby Team of Mediation Experts attached to the Department of Political Affairs, advising in numerous peace processes and political transitions around the world focusing on conflict prevention and resolution, diversity management, constitutional and legal reform, and the protection of human rights.

Dr. John Packer Kanada'da Ottawa Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde doçent ve İnsan Hakları Araştırma ve Eğitim Merkezi (Human Rights Research and Education Centre) müdürüdür. 20 yıl boyunca Packer BM Mülteciler Yüksek Komiserliği, Uluslararası Çalışma Örgütü ve BM İnsan Hakları Yüksek Komiserliği gibi Cenevre'de bulunan hükümetler arası örgütlerde çalışmıştır. 1995'ten 2004'e kadar Lahey'de Packer Kıdemli Hukuk Danışmanı, ardından da Ulusal Azınlıklar Yüksek Komiserliği birinci müdürü olarak görev almıştır. 2012-2014 yıllarında Packer BM Arabuluculuk Uzmanlar Ekibi siyasi ilişkiler biriminde Anayasa ve Süreçlerin Tasarımı Uzmanı olarak yer aldı. Dünyadaki birçok barış süreci ve siyasi geçişler konusunda danışmanlık yapan Pecker, çatışma önleme ve çözümü, çeşitlilik yönetimi, anayasa ve hukuk reformları ve insan hakları korumasına odaklanmıştır.

JONATHAN POWELL

Jonathan Powell is the founder and CEO of Inter Mediate, an NGO devoted to conflict resolution around the world. In 2014, Powell was appointed by former Prime Minister David Cameron to be the UK's Special Envoy to Libya. He also served as Tony Blair's Chief of Staff in opposition from 1995 to 1997 and again as his Chief of Staff in Downing Street from 1997 to 2007. Prior to his involvement in British politics, Powell was the British Government's chief negotiator on Northern Ireland from 1997 to 2007 and played a key part in leading the peace negotiations and its implementation.

Ortadoğu, Latin Amerika ve Asya'da yaşanan çatışmaların çözümü üzerine çalışan ve devletten bağımsız arabuluculuk kurumu olan Birleşik Krallık merkezli Inter Mediate'in kurucusudur ve İcra Kurulu Başkanıdır. 2014 yılında Birleşik Krallık Başbakanı David Cameron tarafından Libya konusunda Özel Temsilci olarak atanmıştır. 1995-2007 yılları arasında Birleşik Krallık eski Başbakanı Tony Blair kabinesinde Başbakanlık Personel Daire Başkanlığı görevinde bulunmuş, 1997 yılından itibaren Kuzey İrlanda sorununun çözümü için yapılan görüşmelere Britanya adına başmüzakereci olarak katılmıştır. 1978-79 yılları arasında BBC ve Granada TV için gazeteci olarak çalışmış, 1979-1994 yılları arasında ise Britanya adına diplomatik yapmıştır.

Sir KIERAN PRENDERGAST

Sir Kieran Prendergast is a former British diplomat who served as the Under-Secretary General for Political Affairs at the United Nations from 1997 to 2005 and as High Commissioner to Kenya from 1992 to 1995 and to Zimbabwe from 1989 to 1992. During his time at the UN, Prendergast stressed the human rights violations and ethnic cleansing that occurred during the War in Darfur and was involved in the 2004 Cyprus reunification negotiations. Since his retirement from the UN, he has conducted research at the Belfer Center for Science and International Affairs (United States) and is a member of the Advisory Council of Independent Diplomats (United States). Prendergast also holds a number of positions, including Chairman of the Anglo-Turkish Society, a Trustee of the Beit Trust, and Senior Adviser at the Centre for Humanitarian Dialogue.

Birleşik Krallık Dışişleri Bakanlığı bünyesinde aralarında Kıbrıs, Türkiye, İsrail, Hollanda, Kenya ve ABD'de diplomat olarak çalışmıştır. Birleşik Krallık Dışişleri ve Milletler Topluluğu Bürosu'nun (Foreign and Commonwealth Office) Güney Afrika'daki Apartheid rejimi ve Namibya konularıyla ilgilenen birimine başkanlık etmiştir. Bir dönem BM Siyasal İlişkiler Biriminde Müsteşar olarak çalışmış, BM Genel Sekreteri'nin Barış ve Güvenlik konulu yönetim kurulu toplantılarının düzenleyiciliğini yapmış, Afganistan, Burundi, Kıbrıs, Demokratik Kongo Cumhuriyeti, Doğu Timor gibi bölgelerde barış çabalarına dahil olmuştur.

RAJESH RAI

Rajesh Rai was called to the Bar in 1993 with his areas of expertise including human rights law, immigration and asylum law, and public law. He has been treasurer of 1MCB Chambers (London) since 2015 and has also been a Director of an AIM-listed investment company where he led their renewable energy portfolio. Rai is a frequent lecturer on a wide variety of legal issues, including immigration and asylum law and freedom of expression (Bar of Armenia), minority linguistic rights (European Parliament), and women's and children's rights in areas of conflict (cross-border conference to NGOs working in Kurdish regions). He is also Founder Director of HIC, a community centred NGO based in Cameroon.

1993 yılında İngiltere ve Galler Barosu'na kaydolmuştur. İnsan Hakları Hukuku, Göçmenlik ve Sığınma Hakkı hukuku ile Kamu Hukuku temel uzmanlık alanlarıdır. Kamerun'daki HIC isimli sivil toplum örgütü ile Uganda'daki Human Energy isimli şirketin kurucusudur. Bir dönem The Joint Council for the Welfare of Immigrants – JCWI – (Göçmenlerin Refahı için Ortak Konsey) direktörlüğünü yapmıştır. Başta İngiltere ve Galler Barosu İnsan Hakları Komisyonu adına olmak üzere uluslararası alanda özellikle Avrupa, Asya, Afrika, ABD ve Hindistan'da çok çeşitli hukuki konular üzerine seminerler ve dersler vermiştir.

Sir DAVID REDDAWAY

Sir David Reddaway is a retired British diplomat currently serving as Chief Executive and Clerk of the Goldsmiths' Company in London. During his previous career in the Foreign and Commonwealth Office, he served as Ambassador to Turkey (2009-2014), Ambassador to Ireland (2006-2009), High Commissioner to Canada (2003-2006), UK Special Representative for Afghanistan (2002), and Charge d'Affaires in Iran (1990-1993). His other assignments were to Argentina, India, Spain, and Iran, where he was first posted during the Iranian Revolution.

Halen çeşitli özel şirket ve üniversitelere danışman, yönetim kurulu üyesi ve konsültasyon uzmanı olarak hizmet etmektedir. 2016 yılının Ocak ayından bu yana Londra Üniversitesi bünyesindeki Goldsmith Koleji'nde Konsey üyesi ve Goldsmith şirketinde yönetici katip olarak görev yapmaya başlamıştır. Bir dönem Birleşik Krallık adına Türkiye ve İrlanda Cumhuriyeti Büyükelçisi olarak görev yapan Reddaway bu görevinden önce Birleşik Krallık adına Kanada'da Yüksek Misyon Temsilcisi, Afganistan'da Özel Temsilci, İran'da ise Diplomatik temsilci olarak görev yapmıştır. Bu görevlerinin yanı sıra İspanya, Arjantin, ve Hindistan'da diplomatik görevler üstlenmiştir.

Prof. NAOMI ROHT-ARRIAZA

Professor Naomi Roht-Arriaza is a Distinguished Professor of Law at the Hastings College of Law, University of California (San Francisco) and is renowned globally for her expertise in transitional justice, international human rights law, and international humanitarian law. She has extensive knowledge of, and experience in, post-conflict proce-

dures in Latin America and Africa. Roht-Arriaza has contributed to the defence of human rights through legal and social counselling, her position as academic chair, and her published academic works.

Prof. Naomi Roht-Arriaza Amerika Birleşik Devletleri'nin San Francisco şehrindeki UC Hastings College of the Law isimli Hukuk okulunda öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır. Geçiş Dönemi Adaleti, İnsan Hakları İhlalleri, Uluslararası Ceza Hukuku ve Küresel Çevre Sorunları gibi konular uzmanlık alanına girmektedir.

Dr. MEHMET UFUK URAS

Mehmet Ufuk Uras is a co-founder and member of social liberal Greens and the Left Party of the Future, founded as a merger of the Greens and the Equality and Democracy Party. He was previously a former leader of the now-defunct University Lecturers' Union (Öğretim Elemanları Sendikası) and was elected the chairman of Freedom and Solidarity Party in 1996. Ufuk resigned from the leadership after the 2002 general election. Ufuk ran a successful campaign as a "common candidate of the Left", standing on the independents' ticket, backed by Kurdish-based Democratic Society Party and several left-wing, environmentalist and pro-peace groups in the 2007 general election. He resigned from the Freedom and Solidarity Party on 19 June 2009. After the Democratic Society Party was dissolved in December 2009, he joined forces with the remaining Kurdish MPs in the Peace and Democracy Party group. On 25 November 2012, he became a co-founder and member of social liberal Greens and the Left Party of the Future, founded as a merger of the Greens and the Equality and Democracy Party. Ufuk is a member of the Dialogue Group and is the writer of several books on Turkish politics.

Dr. Mehmet Ufuk Uras İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi'nde lisans, yüksek lisans ve doktora öğrenimini tamamladıktan sonra, milletvekili seçilene kadar İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde yardımcı doçent doktor olarak görev yapmıştır. 22 Temmuz 2007 genel seçimlerinde İstanbul 1. Bölge'den bağımsız milletvekili adayı olmuştur. Seçimlerin sonucunda %3,85 oranıyla yani 81.486 oy alarak İstanbul 1. Bölge'den bağımsız milletvekili olarak 23. dönem meclisine girmiştir. Seçimler öncesinde liderliğinden ayrıldığı Özgürlük ve Dayanışma Partisi (ÖDP) Genel başkanlığına 11

Şubat 2008'de yapılan 5. Olağan Kongresi'ni takiben geri dönmüştür. 17 Haziran 2009 tarihinde, partinin dar grupçu bir anlayışa kaydığı düşüncesi ve sol siyasetin daha geniş bir yelpazeye ulaşması iddiasıyla bir grup arkadaşıyla Özgürlük ve Dayanışma Partisi'nden istifa etmiştir. ÖDP'den ayrılışıyla birlikte Eşitlik ve Demokrasi Partisi kuruluş sürecine katılmıştır. DTP'nin 19 kişiye düşüp grupsuz kalmasından sonra, Kürt sorununun parlamentoda çözülmesi gerektiğini savunarak Barış ve Demokrasi Partisi (BDP) grubuna katılmıştır. Ufuk Uras, seçim sürecinde, kuruluş çağrısını yaptığı Eşitlik ve Demokrasi Partisi'ne üye olmuştur. 25 Kasım 2012'de kurulan Yeşiller ve Sol Gelecek Partisinin kurucularındandır ve aynı zamanda PM üyesidir. Uras'ın çok sayıdaki yayınları arasında "ÖDP Söyleşileri", "İdeolojilerin Sonu mu?" (Marksist Araştırmaları Destek Ödülü), "Sezgiciliğin Sonu mu?", "Başka Bir Siyaset Mümkün", "Kurtuluş Savaşında Sol", "Siyaset Yazıları" ve "Alternatif Siyaset Arayışları" "Sokaktan Parlamento'ya" "Söz Meclisten Dışarı" ve "Meclis Notları" adlı kitapları da bulunmaktadır.

Prof. Dr. SEVTAP YOKUŞ

Professor Dr Sevtap Yokuş is a Law Faculty Member at İstanbul Altınbaş University in the Department of Constitutional Law. She holds a PhD in Public Law from the Faculty of Law, İstanbul University, awarded in 1995 for her thesis which assessed the state of emergency regime in Turkey with reference to the European Convention on Human Rights. She is a widely published expert in the areas of Constitutional Law and Human Rights and has multiple years' experience of working as a university lecturer at undergraduate, postgraduate and doctoral level. She also has experience of working as a lawyer in the European Court of Human Rights.

Prof. Dr. Sevtap Yokuş İstanbul Altınbaş Üniversitesi Anayasa Hukuku Anabilim Dalı öğretim üyesidir. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Kamu Hukuku Doktora Programı bünyesinde başladığı doktorasını "Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin Türkiye'de Olağanüstü Hal Rejimine Etkisi" başlıklı tezle 1995 yılında tamamlamıştır. Akademik görevi sırasında lisans, yüksek lisans ve doktora aşamasında dersler veren Prof. Dr. Yokuş özellikle Anayasa Hukuku ve İnsan hakları Hukuk alanında uzmanlaşmıştır. Ayrıca Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne başvuruda pratik avukatlık deneyimi de bulunmaktadır.

11 Guilford Street
London WC1N 1DH
United Kingdom
+44 (0) 207 405 3835

 democraticprogress.org

 info@democraticprogress.org

 [@DPL_UK](https://twitter.com/DPL_UK)

 [DemocraticProgressInstitute](https://www.facebook.com/DemocraticProgressInstitute)

